ஓம்
சிவமயம்.
ஸ்ரீ பிரஹ்மாண்ட புராணத்தில்
க்ஷேத்திர வைபவ கண்டத்திலுள்ள
* திருப்பாம்பணி க்ஷேத்ரம்
என்னும் (திருப்பாதாளீச்சரம்)

ஸ்ரீ அமிருதநாயகி சமேத

ஸ்ரீ நாகேசக்ஷேத்ர மாகாத்மியம்.

சென்னை மைலாப்பூர்
சம்ஸ்கிருத கலாசாலை பிரின்ஸ்பால்
மஹாமஹோபாத்யாய சாஸ்திர ரத்னாகர
வேதாந்த விபூஷணம்
க- ச. கிருஷ்ண சாஸ்திரிகளால்
ஒக்கூர் சி. கரு. சி. லெட்சுமணன் செட்டியார்
விருப்பத்தின்படி சோதித்து,
தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பெற்று

சென்னை
சாஸ்திர சஞ்சீவினி பிரஸ்ஸில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விலை நபா 1.

Registered] 1935. [Copy-Right.

* ...ணர்குடி ஸ்டேஷனிலிருந்து 3 பர்லாங்குள்ளது.

श्रीः

शिवाय नमः

श्रीब्रह्माण्डपुराणक्षेत्रवैभववर्णनात्मक
श्री नागेशक्षेत्रमाहात्म्यम्.

श्रीमहामहोपाध्याय वेदान्तविभूषण
शास्त्ररत्नाकरादि बिरुदविभूषितेन
मयूरपुरसंस्कृतकलाशाला
प्रधानाध्यापकेन कृष्णतटाकाभिजनेन
श्रीकृष्णशास्त्रिणा यथामति संशोध्य
द्राविडव्याख्ययासाकं

मद्रपुरीयस्य
शास्त्रसंजीविनीमुद्राक्षरशालायां
मुद्रापितं सञ्जयतेतराम्.

अस्य मूल्यम् आणकद्वयम्.

Registered] 1935 [Copy-right.

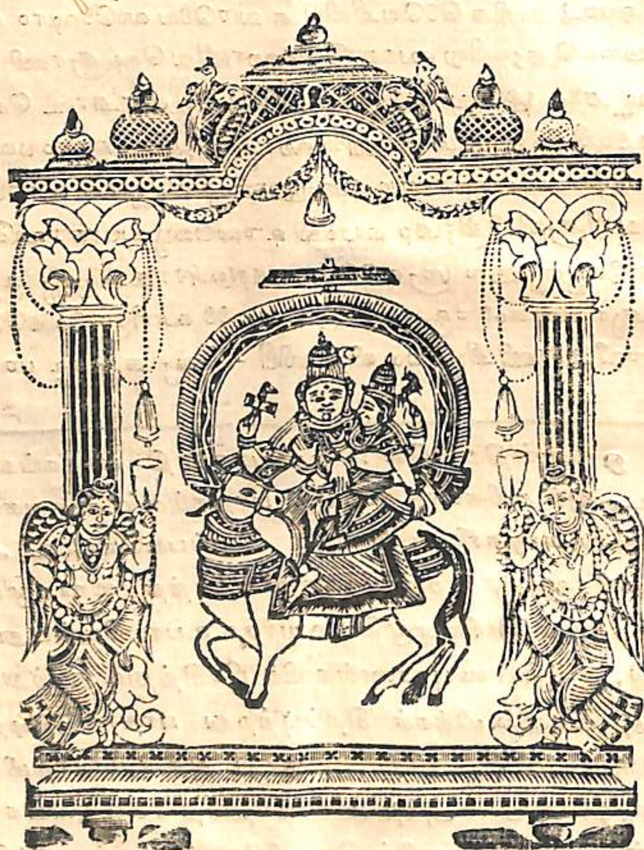

ஶாஸ்திர ஸஞ்சீவிநீ பிரஸ்.

॥ भूमिका ॥

भो भोः आस्तिकाः महापातकादि पातकभूयिष्ठे [illegible]

ஓ ஓ ஆஸ்திகர்களே! மகாபாதகாதி பாதகங்கள் குடிகொண்ட, இக் கலிகாலத்தில், அப் பாதகங்கள் அணுகாதவண்ணம் தனது வாழ்நாளைப் போக்க விருப்பங்கொண்ட ஆஸ்திக சிரோமணிகளுக்கு சிறந்த புண்ணியதீர்த்த ஸ்நானமும் புண்ணியக்ஷேத்திர தெரிசனமுமே உயர்ந்த உபாயமென்பது சுருதி, ஸ்மிருதி, இதிஹாஸ புராணங்களில் பிரசித்தம். நூற்றுக்கணக்கான அவைகளில் மிக்கச் சிறப்புற்றது பாதாளக்ஷேத்திரமெனும் திருப்பாமணி க்ஷேத்திரமென்று அதன் மாகாத்மியத்தால் தெரியவருகின்றது. அந்த மாகாம்யத்தை சகல ஜனங்களுடையவும் நன்மைக்காக, தமிழ் மொழிபெயர்ப்புடன் அச்சிடும்படி செய்த எனது சிரமத்தை மகாஜனங்கள் வாங்கி வாசித்து பயன்படுத்தவேணுமாய் வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்.

க. கிருஷ்ணா சாஸ்திரி.

உ

சிவமயம்.

அறிவிப்பு.

இப்புத்தகம் ஒக்கூர் வாஸியும் தனவைசியகுலத் திலகரும், சிவநேயச் செல்வரும், சிவபுண்ணியமே திரவியமென தெளிந்த சித்தமுடையவரும், ஷை௸ சி. கரு. சிந்தாமணி செட்டியார் குமாரரும், திருநாட்டியத்தான் குடிக் கடுத்த சப்தவிடங்களில் ஒன்றாகிய திருக்காரை வாசல் என்னும் தலத்தில் ஸாமவேத யஜுர்வேத பாடசாலையையும், இராமநாதபுரம் ஜில்லா சோழ புரம் தர்மவர்த்தினீ ஸமேத அவுரவா ஈசுவரர் தேவாலயம் திருப் பணியும், ஷை ௸ புஷ்ப நந்தவனமும், த்வாதசாந்த க்ஷேத்ர மாகிய மதுரை ஹாலாஸ்ய க்ஷேத்ரத்தில் தமிழ்வேத தேவாரப் பாடசாலையை ஸ்தாபித்தவரும், தற்சமயம் தஞ்சாவூர் ஜில்லா இராஜமன்னார்குடித் தாலூகா பாமணி (பாதாளீச்சரம்) ஸ்ரீ அமி ருதநாயகீ ஸமேத ஸ்ரீ நாகநாத ஸ்வாமி தேவாலயத்தை புதிதாக நிர்மாணம் செய்து கும்பாபிஷேகம் செய்பவருமான ஸ்ரீமான் சி. கரு. சி. லெ. லெட்சுமணன் செட்டியார் அவர்கள் விருப்பத் தின்படி, சென்னை மயிலாப்பூர் ஸமஸ்கிருத காலேஜ் (*Princepal*) மகாமகோபாத்தியாய குலபதி K. S. கிருஷ்ணசாஸ்திரிக ளவர் களால் வெளியிடப்பட்டது.

பத்து வருஷகாலமாய் திருப்பாமணி ஸ்ரீ அமிருதநாயகி சமேத ஸ்ரீ நாகநாதஸ்வாமி ஆலயத்தின் திருப்பணி துவக்கமா யிருந்ததை ஸ்ரீமான் சி. கரு. சி. லெ. லெட்சுமணன் செட்டியார் அவர்களை செவ்வையாய், துரிதமாய் இந்தக் காரியத்தை செய் வித்து கும்பாபிஷேகத்திற்கும் ஏற்பாடு செய்த மானேஜரான ம-ா-ா-ஸ்ரீ V. வெங்கடேசப் பிள்ளை அவர்கள் மிகவும் பாராட் டத் தக்கவர்கள்.

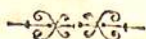

ஶுத்தாஶுத்த பத்ரிகா

பத்ரம்	பங்க்தி:	அஶுத்தம்	ஶுத்தம்
கக	க௬	காஞ்சீதீ	காஞ்சீதீ
க௨	௨	க்ஷாயாத்ரூ:	க்ஷாயாத்ரூ:
,,	௮	க்ஷாயாத்ரூம்	க்ஷாயாத்ரூம்
,,	க0	வைஹ்யாரீ	வைஹ்யாரீ
க௫	க௬	தைவிகம்	தைவிகம்
௨௬	௭	ஜேநா	ஜேநாம்
,,	க௨	த்யாகுல்ய	த்யாகுல
௫0	க	ஸமெவுஸ்ய	ஸமெவுஸ்ய
,,	,,	நவெ	நவெ
,,	௪௮	ஸாவ	ஸாவீ
௫௭	௫	யஸ்யாதி	யஸ்யாதி
,,	௯	விதுணாம்	விதுணாம்
,,	க௪	யநீருவெ	யநாீருவெ
,,	க௯	புஜவாஷ	புஜவாஷ
௫௮	௭	ஸம்ஹ்யஹெண	ஸம்ஹ்யஹெண
௪௨	௨க	வசிவரூகவ	வசிவரூம்கவ
௪௯	௨	ஈவஸீவ்யரா	ஈவஸீவ்யரா
,,	கக	நீக்த	நீக்த
,,	௪௫	ஶிவஜெஹ்யவஜ	ஶிவஜெஹ்யவஜ
௬0	க௨	ஜெயாணீ	ஜெயாணீ
௬௬	க௫	கத்ரூஹம்	கத்ருாஹம்
,,	௨௫	தைஹ்ந	தைஹ்ந
,,	௨௬	ஷிஸ்யணாம்	ஷிஸ்யணாம்

ஶுத்தாஶுத்த பத்ரிகா ஸம்பூர்ணம்.

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
5	13	தினுனுண்	தினுலுண்
9	26	வேதிபர்களே.	வேதியர்களே
16	30	தன்னகர்	தன்நகர்
25	19	பிராம	பிரம
31	2	மமுவுக்	மழுவுக்
,,	16	புஷ்பாஹாரம்.	புஷ்பஹாரம்
,,	25	தடவைத்தனது.	தடவை தனது.
39	14	ஜாதி	ஜாதி.
51	2	கன்ருள்	கன்ருன்
51	13	ரகஸ்யமரன	ரகஸ்யமான
52	6	கீர்மால்	நிர்மால்
53	26	தேவஸ்வயம்	தேவஸ்வம்
54	2	மெனப்படும்	மெனப்படும்.

श्रीगणेशाय नमः ।

श्रीब्रह्माण्डपुराणे क्षेत्रवैभवखण्डे

श्रीनागेशक्षेत्रमाहात्म्ये

प्रथमोऽध्यायः ।

अभीप्सितार्थसिद्ध्यर्थं पूजितो यस्सुरैरपि ।
सर्वविघ्नच्छिदे तस्मै श्रीगणाधिपतये नमः ॥ १ ॥

ऋषयः — व्यासशिष्य महाप्राज्ञ सर्वज्ञ करुणानिधे ।
नागेशक्षेत्रमाहात्म्यमधुना वक्तुमर्हसि ॥ २ ॥

सूतः — [illegible] क्षेत्रं [illegible] ।
नागेश[illegible]माहात्म्य [illegible] ॥ ३ ॥

श्रूयतां सर्वजन्तूनां [illegible] ।
[illegible] ॥ ४ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ५ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ६ ॥

शिवस्य [illegible] ।
[illegible] ॥ ७ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ८ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ९ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ १० ॥

பாதாலம் க்ஷேத்ரமித்யுக்தம் ஜீவேஶஶரீரம் பவிஷ்யதே ।
க்ஷேத்ரஜ்ஞஸ்தத்பதிரித்யுக்த: க்ஷேத்ரஜ்ஞோ ஜீவ உச்யதே ॥ ௧௧ ॥
நாகேஶ: பதிரித்யுக்த: ஶ்ரீபத்மாயதநாவநே ।
பீடம் பாதாலமேவம் ஸ்யாத் ஸஹஸ்ராரம் ப்ரசக்ஷ்யதே ॥ ௧௨ ॥
ஶிவலிங்கம் பவேத்தத்ர ஶ்ரீபத்மாயதநஸ்தலம் ।
ஸஹஸ்ரதலமித்யுக்த: பத்மஸ்ஸர்வாஶ்ரயாத்மக: ॥ ௧௩ ॥
ரஜ்ஜு: பாஶஸ்ததோக்தா ஶுஜங்கஸ்தாநவர்த்தக: ।
ஶ்ரீபத்மாயதநக்ஞாநாஜ்ஞாநக்ஷேத்ரஸமுத்பவ: ॥ ௧௪ ॥
தத்ராதி தீர்த்தாந்யஸங்க்யாநி ஸந்தி ஸித்திப்ரதாநி ச ।
ஸர்வம் ச தத்ர தீர்த்தேஷு நிவஸந்தி முமுக்ஷவ: ॥ ௧௫ ॥
ஷட்த்ரிம்ஶத்ஸஹஸ்ராணி தாநி தீர்த்தாநி ப்ரயோக்தா: ।
ததோஷ்டாநவதிர்தேவாஸ்தத்ர வாஸம் ப்ரகுர்வதே ॥ ௧௬ ॥
ஸப்த தத்ர ஸ்தலாநி ஸ்யுர்ஜ்ஞாந யோகோத்பவாநி ச ।
தத்ராதி பாபாநி நஶ்யந்தி பாஶபத்தா நிருத்ருதா: ॥ ௧௭ ॥
ஸர்வாபீஷ்டப்ரதம் க்ஷேத்ரம் ஸர்வகாமப்ரதம் ஶுபம் ।
ஸர்வஶக்திஸ்தலம் சைவ ஸர்வஸித்திஸ்தலம் ததா ॥ ௧௮ ॥
ஸர்வப்ரஹ்மஸ்தலம் சைவ பரப்ரஹ்மஸ்தலம் ததா ।
ஸகலாகலம் சைவ ஸதாஶிவமிதி ஸ்ம்ருதம் ॥ ௧௯ ॥
பாதாலம் பரமம் ஸ்தாநம் முக்திமுக்திப்ரதம் ஶிவம் ।
பாதாலேஶஸ்ய மஹாத்ம்யம் தஸ்ய நாதமஹத்வச: ॥ ௨௦ ॥

இதி ப்ரஹ்மாண்டபுராணே நாகேஶக்ஷேத்ரமாஹாத்ம்யே
ப்ரதமோऽத்யாய:
ஸம்பூர்ண: ॥

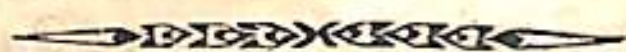
ஓம்

சிவாயநம:

ஸ்ரீ பிரம்மாண்டபுராண

க்ஷேத்திர வைபவ கண்டத்தி லடங்கிய

திருப்பாமணி க்ஷேத்திர மாகாத்மியம்.

முதலாவது அத்தியாயம்

திருப்பாதாளீச்சரம் - பண் - விழாக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மின்னியல் செஞ்சடைமேல் விளங்கும் மதிமத்தமொடுநல்ல
பொன்னியல் கொன்றையினன் புனல்சூடிப் பொற்பமரும்
அன்னம் அனநடையாள் ஒருபாகத் தமர்ந்தருளிநாளும்
பன்னிய பாடலினன் உறைகோயில் பாதாளே.

முன்னொரு ஸமயம் நைமிசாரண்யவாஸிகளான சௌநகர் முதலிய முனிவர்கள் பன்னிரண்டாண்டுகளால் நிறைவேறக் கூடிய துவாதசவார்ஷிகமெனும் வேள்வியை ஆரம்பித்து நடத்திவருந் தருணத்தில் ஸ்ரீ வேதவ்யாஸ மஹாரிஷியின் பரிபூரணமான அனுக்கிரகத்திற்காளாகி செஞ்சடை தரித்து, திருவெண்ணீர் பூசி ருத்திராக்ஷ மணிகள் பூண்டு சிவநாமத்தையே எப்பொழுதுமுச்சரித்துக்கொண்டு ஆங்காங்கு நடைபெறும் வேள்விகளைத் தானகவே சென்று தெரிசித்து அந்தந்த வேள்விகளில் கூடியிருக்கும் மகாஜனங்களுக்கு ஸ்ரீ சிவபெருமானுடைய மகிமையை மகிழ்ச்சியுடன் மொழிந்துகொண்டு சஞ்சரிக்

கும்: ஸ்ரீ சூதமஹாமுனிவர் அவ் வேள்வியையும் தெரிசிக்க வெண்ணி அவ்விடம் வந்து தோன்றி நிற்பதைக்கண்டு திடுக் கிட்டுவரவேண்டும் வரவேண்டுமென்று அன்புடன் அழைத்து உட்காரச்செய்து வேகமான வரவினுலுண்டான சிரமத்தை நிவிருத்தி செய்து அர்க்கியம் முதலியது கொடுத்து ஓ எங்க ளகத்திருளை யகற்ற ஆதித்தியன் போலுதித்த சூதமஹா முனி வரே ஸ்ரீ வேதவ்யாஸரின் அனுக்கிரகத்திற்காளாகி பேரறிவு பெற்ற புராண குருவே ! தாங்களெங்களுக்கு ஸ்ரீ சிவஸ்தலங்க ளின் மகிமையை எடுத்துரைத் துபதேசிக்கும்பொழுது ஸ்ரீநாக நாத க்ஷேத்திரத்தின் மகிமையை சுருக்கமாக சூசிப்பித்து விட்டு நிறுத்திவிட்டீர்கள். ஆகையாலிப்பொழுது அதைக் கேட்க மிக்க விருப்பம்கொண்ட எங்களுக்கு விரிவாகச்சொல்ல வேண்டுமென்று வினவினுர்கள். அதைக்கேட்டு சூதமுனிவன் மனமகிழ்ந்து மயிர்சிலிர்த்து ஆனந்தக்கண்ணீர் வடித்து அந்தோ! ஒன்று மறியாதவனுன என்னை வேள்வியில் தீக்ஷை பெற்ற வேதியர்களுங்கூட விரும்பி வேண்டிக்கொள்ளும்படி யான பேரறிவைப் புகட்டி பெருந்தன்மையடையச் செய்த எனது பரமகுருவே என்று சொல்லிக் கீழே விழுந்து நமஸ்க ரித்து முதலில் தனது குருமூர்த்தியின் மலரடிகளை மனத்திருத் திக்கொண்டு பின்பு பிரமன் முதலிய தேவர்களும் எவரது பாதத்தைத் தியானித்துக்கொண்டு சிருஷ்டி முதலிய கார்யங்க ளைத் துவக்குகின்றனரோ அக் கணேச மூர்த்தியையும் குமரக் கடவுளையும் அமிருதநாயகியுடன் கூடிய ஸ்ரீ நாகநாத மஹா லிங்கத்தையும் தியானித்துக்கொண்டு ஸ்ரீ நாகேச க்ஷேத்திர மாகாத்மியத்தைச் சொல்லத் துவக்கினர்.

கேளுங்கள் முனிவர்களே ! இது ஒரு அதிகமான ஆனந் தத்தைத் தரும் க்ஷேத்திரம் ஆதிசேடனும்கூட இதின் மகி மையைச் சொல்ல வல்லவனுகான்.

எல்லா ஜந்துக்களுக்கும் அததுஅருந்துமுணவை ஜரிக் கச்செய்யும் ஜாடராக்கினி தங்கு மாதாரமே மூலாதாரமெனக் கருதப்பட்டுளது. அங்ஙனமே பதினுன்கு உலகங்களடங் கிய பிரம்மாண்ட மென்ற பிரமனுடைய சரீரத்திற்கு மூலா தார ஸ்தானமான பாதாளத்திலிருந்து கிளம்பி பூமியின்மேல்

தோன்றியிருக்கு மிந்த நாகேசலிங்கமானது மற்ற லிங்கங்க ளுக் காதாரமானதால் மூலலிங்கமென்று கருதப்பட்டிருக்கின் றது.

சூக்ஷமமாயும் எல்லாவற்றிற்கும் காரணமாயு மிருப்பது கொண்டு சகல ஜந்துக்களு மடங்கும் (அதாவது லயத்தை அடையு) மாதாரமாயிருப்பதால் சிவனே லிங்கமென்று சொல் லப்படுகின்ஞர். அவ்விதமான சிவஸ்வரூபத்தை அறிவிக்கு மடை யாளமாயிருப்பதால் சிலேயின் வடிவமாய் கிளம்பி யிருப்பதும் லிங்கமென்று சொல்லப்படுகின்றது. லிங்கமென்ரு லடையாளம் மூலமான சிவஸ்வரூபத்தை யறிய அடையாளமாயிருப்பதால் மூலலிங்கமெனப்படுகின்றது.

அமிருதமதனத்தில் வாஸுகியால் கக்கப்பட்ட விஷமே சிவ பெருமானது கண்டத்திலமர்ந்திருக்கும்படி ஏற்பட்டதினுலுண் டான அபராதத்தை நிவிருத்தி செய்துகொள்வதற்காக ஆதி சேஷன் முதலான நாகங்களால் பூஜிக்கப்பட்டதால் நாகநாத மகாலிங்கமென்று பெயர் ஏற்பட்டது, அஷ்டநாகங்களாலும் ஆராதிக்கப்பட்டதுபற்றி அந்தந்த நாகம்போல் எட்டுவிதமா கத் தோன்றுவதால் அஷ்டமூர்த்தியென்றும் நாகலிங்கமென் றும் சொல்லப்படுகின்றது வஸுவென்ருல் தனம்-வாஸுகியினுல் பூஜிக்கப்பட்டபடியால் நாகலிங்கமானது தனத்தை வருந்து கின்றவர்களுக்கு ஏராளமான தனத்தையளிக்கின்றது - ஆதிசே ஷன் முதவிய நாகங்கள் பிலத்துவாரத்தால் வந்து ஒவ்வொரு நாளும் பூஜித்துவிட்டுப் போய்க்கொண்டிருந்தன. மூலமென்ருல் வேர். வேரானது தானுகவே துளிர்த்து வெளி வருவதுபோல் தானுகவே கிளம்பி ஆவிர்பவித்த லிங்கமானதாலும் மூலலிங்க மெனப்படுகின்றது.

அதிதைவத்தில் - பாதாளம் க்ஷேத்திரமென்றும் - ஸ்தூல மான பாதாளலிங்கம் ஜீவனென்றும் அதில் பூஜிக்கப்படு மீசன் ஸூக்ஷமலிங்கமென்றும் மூன்று பதார்த்தங்களாக நிரூபணம் செய்யப்படுகின்றது.

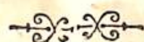
அத்யாத்மத்தில் தத்துவத்தை க்ஷேத்திரமென்றும் சரீரத் தை நானென்றுணர்பவனே ஜீவனென்றும் மூலாதாரம் முதல் பிரம்மாந்திரம் வரை சுத்த அறிவாய் விளங்கும் ஸாக்ஷியான

நாகேசனே பதியென்றும் கூறப்படுகின்றது. தத்துவங்கள் மூன்றென்றும் ஐந்தென்றும், இருபத்தைந்தென்றும், முப்பத்தியாறென்றும், தொண்ணூற்றியாறென்றும் பற்பலர் பற்பலவாகச் சொல்லுகின்றனர், அவ்விதமே பலிபீடம் பாசமென்றும் விருஷபமானது பசுவென்றும் சிவலிங்கமானது பதியென்றும் மூவகையாகக் கருதப்படுகின்றது- இவ்விதமே துவஜஸ்தம்பம் பதியாகவும் அதிலமரும் பக்ஷியானது பசுவாகவும், கயறானது பாசமாகவும், சொல்லப்படுகின்றது. அப்படியே சிவலிங்கமானது பஞ்ச (ஐந்து) சக்திகளின் ஸ்வரூபமாகவும் பஞ்ச பிரம்ம ஸ்வரூபமானதால் பரப்பிரம்ம ஸ்வரூபமென்றும் கிரகிக்கப்படுகின்றது. ஸகளமாயும் நிஷ்களமாயுமிருப்பதால் ஸதாசிவமென்றுணரப்படுகின்றது. இவ்விதம் புக்தியையும் முக்தியையும் அளிக்கும் பாதாளலிங்கத்தின் உற்பத்தியானது உங்களுக்குச் சொல்லப்பட்டுவிட்டது. பாதாளேச்வர லிங்கத்தை ஒருக்கால் தெரிசித்தமாத்திரத்திலேயே போகமோக்ஷங்கள் ஸித்தித்துவிடுமென்பதில் சிறிதேனும் ஸந்தேகம் வேண்டாமென்று சூதர் சொல்லி முடித்தார்.

பாதாளேச மாகாத்மியத்தில்

லிங்காவிர்பாவமெனும்

முதலத்தியாயம் முற்றிற்று.

𑌅𑌥 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌵𑌿𑌷𑌯𑌃—

[illegible] |
[illegible] ||

𑌸𑌙𑍍𑌗𑌤𑌿𑌃—

[illegible] |
[illegible] || ௨ ||

[illegible] |
[illegible] || ௩ ||

[illegible] |
[illegible] || ௪ ||

[illegible] |
[illegible] || ௫ ||

[illegible] |
[illegible] || ௬ ||

[illegible] |
[illegible] || ௭ ||

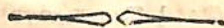
[illegible] |
[illegible] || ௮ ||

[illegible] |
[illegible] || ௯ ||

[illegible] |
[illegible] || ௧௦ ||

ब्रह्मा विष्णुश्च रुद्रश्च ईश्वरश्च सदाशिवः ।
सृष्ट्यादिपञ्चकृत्यानां देवतास्ते प्रकीर्तिताः ॥ கக॥
सृष्टिः स्थितिश्च संहारस्तिरोधानानुग्रहम् ।
स्वस्वकृत्यं प्रकुर्वाणा नागलिङ्गे वसन्ति हि ॥ கஉ॥
चन्द्रस्य शिर[illegible]ं वास कामारेन्द्रः कोपउद्धितः ।
तत्क्षेत्रवा[illegible]र्चितं लिङ्गं नागनायकोदीरितम् ॥ கங॥
शेषादिलिङ्गपर्यन्तं बिलद्वारं समर्च्यते ।
बिलद्वारं समाश्रित्य प्रसन्नो नागनायकः ॥ கச॥
लिङ्गान्तिकं समभ्यर्च्य सर्वादौ महेश्वरम् ।
शेषेणाभ्यर्चितं लिङ्गं शेषरूपविवर्धितम् ॥ கரு॥
पञ्चवक्त्रात्मकं लिङ्गं पञ्चमूर्तिस्वरूपकम् ।
ईश्वरमूर्तिरावश्यं [illegible] ॥ கசா॥
लिङ्गं च बहुभिर्नागनायकाभिधं स्वयम् ।
लिङ्गाख्यं सर्वतः [illegible] ॥ கஎ॥
[illegible] लिङ्गं नागेशमुच्यते ।
[illegible] ॥ கஅ॥

इति श्रीब्रह्माण्डपुराणे नागेशक्षेत्रमाहात्म्ये
द्वितीयोऽध्यायः समाप्तः ।

இரண்டாவது அத்தியாயம்.

நீடலர் கொன்றையொடு நிரம்பாமதி சூடிவெள்ளைத்
தோடமர் காதில்கல்ல குழையான் சுடுநீற்றான்
ஆடரவம்பெருக அனலேந்திக் கைவீசிவேதம்
பாடலினால் இனியான் உறைகோயில் பாதாளே.

இவ்விதம் சூதமுனிவன் சொன்னதைக் கேட்ட சௌநகாதி முனிவர்கள் சூதரை நோக்கி, ஐயா சூதமுனிவரே விக்ரகாராதனத்தைக் காட்டிலும் லிங்காராதனம் மிக்கச் சிறந்ததென்று பெரியோர்கள் சொல்லுகின்றனரே! அதெங்ஙனம், அதின் ஸ்வரூபத்தையு மெங்களுக்குச் சொல்லவேண்டுமென்று வினவ சூதர் சொல்லுகின்றார்.

ஓ சிறந்த முனிவர்களே! லிங்கமானது பிரணவாகாரமான யந்திரம். ஆகையால் அது மூர்த்திஸ்வரூபத்தைக் காட்டிலும் மிக்கச் சிறந்தது.

இனி அதின் ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகின்றேன் கேளுங்கள், அடியில் அ.காரத்தை எழுதி அதின்மேல் உகாரத்தையும் அதின்மேல் மகாரத்தையும், அதின் சிரத்தில் பிந்துவையும் எழுதிபிந்துவின்மத்தியில் உயர்நோக்கியரேகையாக,நாதத்தை, எழுதி ஓங்காரத்தை எல்லாவற்றையும் சுற்றி வளைவாக வரைந்துவிட்டால், அது லிங்கவடிவமாய்விடும். இதற்குப் பிரணவயந்திரமென்று பெயர், யோகிகளால் இது சூக்ஷமபஞ்சாக்ஷரமென்று சொல்லப்படுகின்றது அகாரம் பிரம்மாவாகவும், உகாரம் விஷ்ணுவாகவும், மகாரம் ருத்திரனாகவும், பிந்து ஈச்வரனாகவும், நாதம் ஸதாசிவனாகவும், சொல்லப்படுவதா லிதி லைந்து மூர்த்திகளும் அடங்கியிருக்கின்றன.

ஓ வேதியர்களே! இந்த லிங்கத்தை ஒருக்கால் பூஜித்ததுகொண்டு எல்லா தேவர்களும் ஸ்தாவரஜங்கம ரூபமான எல்லா ஜகத்தும்பூஜிக்கப்பட்டதாய் விடுகிறது, இது உண்மை இது உண்மை, காரணமூர்த்திகள் ஐவர்களு மிதிலிருந்தே வெளிப்பட்டிருப்பதால் எல்லாவுலகத்திற்கும் மூலகாரணமான லிங்கத்

தை ஆதரவுடன் பூஜிக்கவேண்டும் ஆகையால் ஓ பிராமணோத்த மர்களே ! மூர்த்தியின் பூஜையைக்காட்டிலும் லிங்காராதனம் மிக்கச் சிறந்ததே, இந்த நாகநாத லிங்கத்தில் நின்றுண்டான அயன் முதலிய ஐந்துமூர்த்திகளும் பிருதிவி அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம் முதலிய ஐம்பூதங்களுக்கும் அதிகாரிகளாகி, படைத்தல் அளித்தல், அழித்தல், மறைத்தல் அனுக்கிரகித்தலெனும் ஐந்து கிருத்தியங்களையும் செய்வதால், இந்த லிங்கத்தினிடமிருந்தே ஐந்து கிருத்தியங்களு முண்டாயிருப்பதாகக் கருதவேண்டும். ஒருசமயம் ஆதிசேடன் தலைகளை அசைத்ததினால் காற்று வீச, அதனால் அவ்விடமிருக்கும் காலாக்கினி ருத்திரனுக்கு கோபமுண்டாகி கொழுந்துவிட்டு மேலே கிளம்பினதா லுண்டானது இந்த நாகநாதலிங்கம் ஒவ்வொருநாளும், ஆதிசேஷன் பிலத்வாரத்தால் வந்து பூஜித்தபடியா லிது ஆதிசேஷன்போலவே விளங்கிக்கொண்டிருக்கின்றது.

பஞ்ச சக்திமயமாயிருக்கு மிந்த மகாலிங்கம் பஞ்சமூர்த்திஸ்வரூபமாய்க்கொண்டு நாதரூபியு மாகாயத்தின் தேவதையுமான ஸதாசிவஸ்வரூபம் லிங்கத்தின் சிரத்திற்கு மேலேயுள்ள பாகமான தால்அது விஷயத்தில் கண்ணுக்குப் புலப்படாததும் மற்ற நால்வர்களும் நான்குபக்கமா யிருப்பதா லவர்கள் விஷயத்தில் புலப்படுவதுமாக யிருக்கின்றது. இவ்விதம் நாகநாத மஹாலிங்கமானது ஐந்துவிதமாக பிரிவடைந்து எல்லாவற்றி னுற்பத்திக்கும் லயத்திற்கும் காரணமாய்கொண்டு லிங்கமென்று சொல்லப்படுகின்றது. இந்த மஹாலிங்கத்தை பூஜித்து அகஸ்தியமுனிவர் சகலஸித்திகளையு மடைந்தாரென்று சூதர் சொல்லி முடித்தார்.

மஹாலிங்கஸ்வரூப மஹிமையெனும்

இரண்டாவது அத்யாயம்

முற்றிற்று.

𑌅𑌥 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

𑌸𑍂𑌤𑌃—

𑌅𑌥𑌾𑌨𑍍𑌯𑌦𑌪𑌿 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌨𑌾𑌮 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍈𑌭𑌵𑌮𑍍 ।
𑌅𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚𑌰𑍍𑌯𑌕𑌰𑌂 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌦𑌘𑌨𑌾𑌶𑌨𑌮𑍍 ॥ ௧ ॥

𑌅𑌮𑍇𑌧𑍍𑌯𑌨𑌵𑌧𑌾𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍀 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌮𑍋𑌹𑌤𑌃 ।
𑌇𑌤𑌿𑌹𑌾𑌸𑌮𑌤𑍍𑌰 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑌣𑌵𑌹𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃 ॥ ௨ ॥

𑌉𑌭𑌯𑍋𑌰𑍍𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑍋𑌰𑍍𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌤𑌾𑌃 ।
[illegible] ॥ ௩ ॥

𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍀𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵𑌶𑌰𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌲𑍋𑌕𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 ।
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌕𑌾𑌮𑌿𑌰𑌤𑍀 𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑍀 ॥ ௪ ॥

𑌸𑌾 𑌮𑍌𑌨𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰 𑌸𑌹 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌰𑌤𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌤𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌵𑌾𑌸𑌕𑌾𑌲𑍋𑌽𑌸𑍌 𑌸𑌹𑌾𑌵𑌾𑌰 𑌚 𑌨𑌾𑌯𑌕𑌃 ॥ ௫ ॥

[illegible] ॥ ௬ ॥

[illegible] ॥ ௭ ॥

[illegible] ॥ ௮ ॥

[illegible] ॥ ௯ ॥

[illegible] ॥ ௧௦ ॥

[illegible] ॥ ௧௧ ॥

तथाविनष्टिनष्टीति प्राह दैववशं गता ।
ततोऽतिकोपितः प्राह क्रोधात्मा कंसवसंभवः ॥ १२ ॥
इतीमं ग्रहरोयानृपन्यसिद्धहरुह ।
यथाशक्त्या नाहार्य पन्यति यथातियिष ॥ १३ ॥
ग्रहीत्वा ग्रहरोयाणं सहवेश ब्रह्मवादकः ।
ग्रहमीक्ष्य मोक्षितेतस्य ग्रहिणीवाप्यपन्यथेत ॥ १४ ॥
स्नवंयुक्ते तविशावीव कयणाश्तिहाषवे ।
क्रोधात्मा संसारनाद्यन्त्य विशावी संवधोहरुहे ॥ १५ ॥
इतिशास्त्रमतेऽमशेषु विशावकवाहा मता ।
ब्रह्मारविपिनेपोरे कोद्रव्यं सावयपीडिता ॥ १६ ॥
कालेनायसवाय ता दैवशक्रामग्रहेवपज्ञ ।
कृष्णासायतेति वयपष्यज्ञनानुभव ॥ १७ ॥
तद्भ्राविधितव्यताज्ञ श्लोकसंविघ्नासवः ।
कारयारण्यरावाद्यानिष्यानिष्यवियांवने ॥ १८ ॥
दैवशक्राकवितय द्रष्टारण्येविशाविकां ।
स्तुतिर्बोध्यबहु मेशा दैवदेवानन्दविन्यनु ॥ १९ ॥
चारतीयषेसावयज्ञयासहव्हींसायः ।
कथाविदेवयोगेन हरसाजाश्रममगतः ॥ २० ॥
तद्द्रष्टासहरसाजो दुःवाद्वितवामतं ।
श्रुहयवासनद्क्वा वाद्यव्ययंययाविय ॥ २१ ॥
प्राहतं दुःखितं विप्रं जज्ञाक्वातद्दुःखकारणं ।
होब्राह्मणमहाम सवयपविशार्ध ॥ २२ ॥
हविर्तव्यं भवेत्स्य सवेषाविसव्षा ।
देनवेयन्यायकतं शक्येतहवितव्यता ॥ २३ ॥
सषाजननिवपव्सिनविहापातवेवहि ।
कन्यावतमहायवांजेष्ठासातंमणानिता ॥ २४ ॥

தஸ்யாஜ்ஞாவத்ந்ய ஹாவெந ஸஹாவிஷ்ய மோவாஸ |
தெநவாவவெஶெநவ ஶத்வா கும்பொஹாஹூவெநஹி|| ௨௫||

தெநஹாஜஶவஷுாணி ஹவதாவி விநாக்யதா |
மாஜு:வவஶமெஹா ஹக்ஷ்ஸம்மஹாக்யம் ஶ்ரூணு ஸாஜரம்|| ௨௬||

யயாவஶுஸிம்யாதெ்யஷா தாஜ்யமஸ்திமஹாத்மயம் |
மாநுஷம் தைநிகம்தெஹஜமாஷும்ப்ரஹ்மஷ்ட்டிதம்|| ௨௭||

ஜ்ஞாஹாஸ்லாயம்ஹுவஞதி வுண்யாஸவுண்யதரம்ஷ்யதம்|
ஸஞிஷ்ஞாயம்ஹுவாநதி த்ம்மாந்யஷஶதாநிவெ || ௨௮||

தெஷுவாதிவிஶிஷ்டாநி நதாஜிவிஷ்ணுகாநநம்|
ஜகாமூஞவிநிவாக்ஷம் காஜஹஸ்திஶ்வரம்வரம்|| ௨௯||

விஶ்வெஶ்வரம்கும்ஹஹொணம் ஶ்ரீமந்த்யாஜநஞயா |
வாதாஜநஹரீவுண்யா ஸவநத்யுத்தமோத்தமெ || ௩௦||

தத்ராஸ்திப்ரஹ்மதீர்த்தஞ ஶிவமம்மாவமுக்திதா |
தஸ்க்ஷேத்ரஜஶநாதெவ ஹாயநாதெஶோவிதாஹவெஸ|| ௩௧||

மணிநஜ்யாமாவ மாவெஸ ஸ்நாநாமஜ்ஞமோநயா: |
தஜ்ஶநாத்தவெந்ஜுத்தா விஶாவகாஜ்யஞிஶியம்|| ௩௨||

ஜத்யுதெத்தாஜெவஶமாஸஜவிஶாவ்யாஸஹஹாயயா |
தீய்யாத்ராவ்யஸம்மெந மணிக்ஷேத்ரமுவாமத:|| ௩௩||

மாவமாவெஸா஽விஸம்ப்ராத்வஹஜாநீதெவயோமத:|
மணிநஜ்யாஞஜாஸ்நாகா ப்ராக்யதிம்ஸமெவஜ்யத|| ௩௪||

நஜ்யாஸ்ஸம்ஸமமாதெ்ரணவிஶாவகாஞிவதிதா |
ஜெவஶமாயதாம்வீக்ஷ்ய ப்ரியாம்ஸவாம் மஸுந்ஜரீம்|| ௩௫||

ஸதீவவிஷ்யயாவிஷ்ட: ப்ரமொஜ ஹரிதாஞர: |
மணிநஜ்யாஞயாஸாகம் காஞ்மதாஜிநெஜிந|| ௩௬||

ஸ்நாகாஜெவம் ஸமேஹ்யுஷ்ய ஶதநுதீர்ய நாமத: |
ஹஸ்த்யாவுவயாயுத்தஷ்டைத்ரெவாவாஸஸுவ்ரத:|| ௩௭||

தமெ்தெ்ரவவர்த்ராஷ்சகாவோ ஜாதாஷ்ஸவ்யவஹர்ஸ்ரர்தா: ।
தீர்யெயுயயாவிபிஷ்ணாகா நகாவாதாஐநாயகழ்॥ ௧௮॥

ஷுர்காவுஉக்ஷிண் க்ருத்ய தவர்யிகாவிதுநவி ।
ஒெஉநதிநங்க்ருத்யெவம் கார்வர்ணோர்திவர்ம்ஹவ:॥ ௧௯॥

விஸ்ருஜ்யஹளதிகஒெஹம் க்ஷேத்ரவாஸவுஹாவத: ।
யோபிநாவிஉர்ஷ்வாவம் ஶிவஸாயுஜ்யொஹுவாநு॥ ௨௦॥

தத்ர்த்ராஶ்வாவி வகாவோ நதோஹஒெத்ராதி:க்ருதி: ।
தமெ்த்ரவதிவஸஒெஷாऽஒெ ஶிவஶோகம்ப்ருவெஷிவே ॥ ௨௧॥

வாதாஊாவ்யம் ஶிவக்ஷேத்ரம் ஸவர்ஸஹாஹ்யஊாயகழ் ।
க்ஷணம்க்ஷணாயர்வேவிவா திதிஷஞிதிஷாயர்கழ் ॥ ௨௨॥

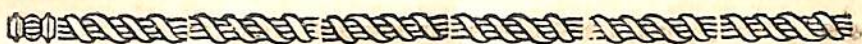
யெவஸஞிஷணிக்ஷேத்ரெ தெநவாஸ்லிவர்ஷ்ணி: ।
கஞஉஊாதிவிஷெஹ்யா யோவாகோவாநவோத்த:॥ ௨௩॥

ப்ரக்ருஞம்ஸஸெஷஸ்ராணி வஷர்ணாம்ஶிவஸஞியஊ ।
உஷிகாஶிவஸாயர்ஜ்யம் யாதிஸத்யிஉம்திஜா:॥ ௨௪॥

இதி ஶ்ரீப்ரஹ்மாண்டபுராணே நாகேஶக்ஷேத்ரமாஹாத்ம்யே

த்ருதீயோऽத்யாயஸ்ஸம்பூர்ண:.

மூன்ருவது அத்தியாயம்.

நாகமும் வான்மதியும் நலம்மல்கு செஞ்சடையான்சாமம்
போகநல் வில்வரையாற் புரமூன் றெரித்துகந்தான்
தோகைநன் மாமயில்போல் வளர்சாயல் தூமொழியைக்கூடப்
பாகமும் வைத்துகந்தான் உறைகோயில் பாதாளே.

சூதர் சொல்லுகின்ருர்.

ஓ முனிவர்களே! உலகத்தில் மிக்க ஆச்சரியகரமாயும் கேட்டமாத்திரத்தாலே சகல பாபங்களையும் நசிக்கச் செய்வதுமான நாகநாதனுடைய மற்ருெரு வைபவத்தைச் சொல்லப்போகின்றேன். சிரத்தையுடன் கேளுங்கள், மகதநாட்டில் தனதானியங்கள் செழித்ததும் தர்மாரண்யமென்று பெயர் பெற்றதுமான ஒரு பெரிதான அக்ரஹாரமிருக்கின்றதல்லவா, அதில் முன்காலத்தில் உலகத்தோரால் பூஜிக்கப்பெற்ற தேவசர்மாவென்கிற ஒரு அந்தணரிருந்தார். அவர் பிருகுமகரிஷியின் புத்திரியும் அதி ரூபலாவண்ய சௌந்தரியமுடையவளுமான காந்திமதி என்பவளை மணஞ்செய்துகொண்டு நல்ல ஆசாரசீலராய் பதியின் பணிவிடையை பக்தியுடன் செய்பவளான அந்தப் பத்தினியுடன் இல்லறம் நழுவாமல் இணக்கமாய் வஸித்துவந்தார், அங்ஙனமிருக்கையி லொருக்கால் அவருடைய் சகோதரரான தர்ம சர்மாவென்பவர் ஸத்ரமெனும் யாகத்தைச் செய்ய விரும்பி தம்பியை அழைக்க உடனே மனைவியை நோக்கி எனது தமையனை தர்மசர்மா யாகத்தைச் செய்ய எத்தனித்து என்னை அழைப்பதால் நான் அவசியம் போகவேண்டும். நீ சாவதானமாக கிரகத்திலேயே இருவென்று சொல்லிவிட்டு அவருடைய ஆச்சிரமம் சென்ருர். அந்த அவசரத்தி லொருநாள் மத்தியானம் போஜன காலத்தில் தெய்வாதீனமாக கும்ப ஸம்பவரெனும் அகஸ்திய மஹாமுனிவன் காந்திமதியின் மனையைவந் தடைந்தார், அவ்விதம் வந்த முனிவரைக் கண்டு அர்க்கியம் முதலியதை கொடுத்தழைத்து ஆதரித்து ஆகாரமளிக்காமல் மௌனமாகவே யிருந்துவிட்டவளான காந்திமதியெனு மந்த வேதியன் மனைவியை

நோக்கி, அகஸ்தியர் அடி பெண்ணே! அழகால் புகழ்ச்சிபெற்ற காந்திமதியே எனக்கேதாவது காய் கிழங்குகள் இப்பொழுதே கொடுவென்று கேட்க, உடனே அவள் தனது பாக்கியக் கெடுதலினால் எனது கிருகத்தி லாகாரமொன்றுமில்லை. பதியும் தேசாந்திரம் சென்றிருக்கின்றாரென்று சொல்லிவிட்டாள்.

இவ்விதம் அவள் சொல்லியும் மாமுனிவன் மறுபடியும் அடியம்மா, பெண்ணே! வெய்யிலால் தாபமுற்று பசியால் வருந்தி வந்திருக்கின்றேன் ஏதாவது கொடுவென்று கேட்க, அப்பொழுதும்கூட முன்செய்த பாபத்தின் வசமாகி இங்கே ஒன்றுமில்லை ஒன்றுங்கிடையாதென்றே சொல்லிவிட்டாள். அதைக் கேட்டவுடனே அகஸ்தியமுனிவர் மிகுந்த சினங்கொண்டவராய் அவளை நோக்கி அடி துரதிருஷ்டங்கொண்டவளே! எந்த ஜாதியாயினும் எவ்வித மூர்க்கத்தன்மை உடையவனாயினும் பசியென்று தனது வீட்டைவந்தடைந்த அதிதிக்கு கிருகஸ்தன் அன்னங் கொடுத்து ஆராதிக்கவேண்டியது, அவச்யமான கார்யம். கிருகஸ்தனில்லாத விஷயத்தில் அவன் இல்லாள் அவ்விதம் செய்யவேண்டும். அப்படியிருக்க, பசியால் வருந்தி உனது விடு தேடி வந்த எனக்கு ஒன்றும் கொடுக்காமல் பிசாசம்போல் இல்லை இல்லையென்று சொன்ன நீ பிசாசமாகக்கடவாயென்று சபித்துவிட்டு விரைவாகச் சென்றுவிட்டார்.

உடனே அதிசுந்தரமான காந்திமதியின் உருவமானது கறேரென்று கறுத்து குழிந்த கண்ணும் சிவந்த தலையும், வளைந்த மூக்கும், நீண்ட பல்லும், வெளுத்த உதடும், பருத்த கழுத்தும், பெருத்த வயறும், இளைத்த கையும், நீண்ட துடையும், படர்ந்த பாதமுமுடையதாகி அதிகோரமான பிசாசவடிவமாயிற்று. உடனே அவள் மதிமயங்கி அடங்காத பசியாலும் தணியாத தாகத்தாலும் வருத்தமுற்று காடுசென்று திரிந்துகொண்டிருந்தாள்.

இவ்விதமவள் பன்னிரண்டு வருஷகாலம் கெட்டலைந்து கொண்டிருக்கையில், தேவசர்மா யாகம் முடிந்து ஜியேஷ்டனிட மனுமதிபெற்று தன்னகர் வந்து வீடுசென்று மனைவியைக் காணமல் பக்கவீட்டுக்காரர்களால் அவள் விருத்தாந்தத்தை யறிந்து, திகிலடைந்து சோகமுற்று வேகமாக வனஞ்சென்று தனது பிரியமுள்ள பாரியையை அங்குமிங்கும் தேடித் தேடி

கடைசியாக ஒரு காட்டில் கண்டுகொண்டான், கண்டதும் அவளை அன்புடன் அழைக்க, அவள் தாறுமாறுகப் பேச உடனே அவளுக்கு விச்வாசம் வரும்படி ரகசியமான சில விஷயங்களை எடுத்துரைத்து தன் வசமாகச் செய்து அவளை அழைத்துக்கொண்டு தெய்வத்தையே தியானஞ் செய்கின்றவராய் தீர்த்தயாத்திரை செய்ய உத்தேசித்து பூமி பூராவும் சஞ்சரித்தார். அவ்விதம் சஞ்சரிக்கையில் தெய்வவசத்தால் பரத்துவாஜ மகரிஷியின் ஆச்ரமத்தை யடைந்தார்; அவ்விதம் தனது ஆச்ரமத்தை அடைந்த அதிதியான தேவசர்மாவைக் கண்டு, பாத்துவாஜ மகாமுனிவர் அழைத்து ஆசனம் கொடுத்து, விதிப்படி அர்க்கியபாத்யங்களால் பூஜித்து ஆதித்யம் செய்துவைத்து முகக்குறியால் அவர் மனதின் துக்கத்தையும் யோகக்கண்ணுல் அந்த துக்கத்தின் காரணத்தையும் அறிந்து, ஆச்ரமத்திற்கு வெளியில் தூரத்தில் நின்று தீர்த்தாடனத்தின் மகிமையால் நல்ல அறிவுற்று, பரத்வாஜரை சாஷ்டாங்கமாக வணங்கி சிரத்தின் மேல் அஞ்சலி செய்துகொண்டு பல்லைக்காட்டி கெஞ்சும் பிசாசத்தையும் பார்த்துவிட்டு, தேவசர்மாவை நோக்கி சொல்லலுற்ருர். அதெதன்னவெனில், " ஓ பிராமணர்களில் உத்தமரும் மஹாபாக்யம் பெற்றவரும் எல்லா வைதிக தர்மங்களையும் அனுஷ்டிப்பதில் சமர்த்தருமான தேவசர்மாவே " எல்லாருக்கும் வரக்கூடியது வந்தே தீரும். வரும் வினையை மாற்ற ஒருவராலும் முடியாது. இவள் முன் ஜன்மத்திலும் உமக்கே பார்யையாக இருந்தாள். இவளுக்கு மூத்தவளாக எல்லா குணமும் பொருந்திய மற்றொரு பார்யையும் இருந்தாள். அவளை இவள் எப்பொழுதும் உபத்ரவித்துக்கொண்டே வசித்தாள். அந்த பாபத்தினுலேயே அகஸ்தியரால் சபிக்கப்பட்டு, பன்னிரண்டு வருஷம் உம்மை விட்டுப் பிரிந்து இருக்கும்படி இவளுக்கு ஏற்பட்டது. ஆனாலும் நீர் இந்த விஷயத்தில் துக்கிக்கவேண்டாம். நான் சொல்லப்போவதை ஆதரவுடன் கேளும். இவளுடைய பாபத்தைத் துலைத்து பிசாசத்தன்மையை விலக்கக்கூடிய பெரியதான புண்யஸ்தலம் ஒன்று இருக்கின்றது. அதெங்ஙனமெனில் உலகத்தில் மனுஷ்யர்களாலும், தேவதைகளாலும், சித்தர்களாலும், மகரிஷிகளாலும், பிரமனாலும், பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட ஐந்துவிதமான சிவஸ்தலங்களில் பிரம்மப் ப்ரதிஷ்டை

யானது மிகவும் புண்யஸ்தலமாயுள்ளது. அதைக்காட்டிலும் தானகவே ஆவிர்ப்பவித்த மஹாலிங்கமானது மிக்க புண்ணியம் என்று கருதப்படுகின்றது. அவ்வித ச்வயம்பூஸ்தலங்கள் நூற்றெட்டு (108) ஸ்தலங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளில் அதிகச் சிறந்ததான ஸ்தலங்கள், ரத்னபர்வதம் வில்வவனம், ஏகாம்பரேச்வரம், விரூபாக்ஷேசுவரம், காலகஸ்தீசுவரம், விச்வேச்வரம், கும்பகோணம், மத்யார்ஜுனம், பாதாளக்ஷேத்திரம், முதலியவைகள், அவைகளில் பாமணியாற்றின் வடகரையி லிருக்கும் பாதாளக்ஷேத்திரம், மிக்கச் சிறந்ததாகும். அவ்விடத்தில் பிரும்மதீர்த்தம், சிவகங்கை முதலிய தீர்த்தங்கள் இருக்கின்றன. அந்த க்ஷேத்திரத்தைக் கண்ணுல் தெரிசித்தமாத்திரத்திலேயே உமது மனைவியின் சாபம் நீங்கி பிசாசரூபமானது போய்விடும்.

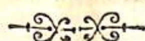
ஓ தேவசர்மனே ! மாகமாஸத்தில் எல்லா மானிடர்களும் பாமணியாற்றில் ஸ்நாநம் செய்துகொண்டு போகின்றனர். அது ஸமயம் அந்த க்ஷேத்திரத்திற்குச் சென்றுல் சென்றமாத்திரத்திலேயே இவள் சாபம் விலகிவிடும், என்று பரத்வாஜர் சொல்லக்கேட்டு தேவசர்மா பிசாசமான பத்நியுடன் அவ்விடமிருந்து புறப்பட்டு வழிவசத்தால் நேரிட்ட தீர்த்தங்களில் ஸ்நாநம் செய்துகொண்டு நாகக்ஷேத்திரம் வந்து சேர தெய்வயோகத்தால் மாகமாதமும் ஏற்பட்டது. உடனே அந்தப் பெண்ணரசி, பாமணியாற்றில் ஸ்நாநம் செய்ய, தக்ஷணமே பிசாச உருவம்போய், கறுத்த கூந்தலும், கவிழ்ந்த பிறைபோன்ற நெற்றியும், கருநீலப்பூபோன்ற கண்களும், செம்பகமொட்டுப்போன்ற மூக்கும், எள்ளுப்பூபோன்ற பற்களும், பவழத்தைப் பழிக்கும் உதடும், சங்கத்தைச் சண்டைக்கழைக்கும் கழுத்தும் தங்கக் கொடிகளை ஒத்த கைகளும் மதகரியின் மத்தகத்தை மடக்கும் ஸ்தனங்களும் வாழையைப் பழிக்கும் துடைகளும் பத்மத்தைப் பரிஹஸிக்கும் பாதங்களுமுடைய தனது இயற்கையான வடிவத்தையடைந்தாள். அப்பொழுது தேவசர்மா அழகால் அப்ஸரஸ்ஸை வென்றவளான தனது அருமை நாயகியை கண்ணார நோக்கி ஆச்சரியமும் ஆநந்தமும் அடங்கா மனமுடையவராய், அன்று முதல் ஒவ்வொருநாளும் அவளுடன்கூட அருணோதயத்தில் அவ்வாற்றில் முழுகி பக்தியால் பரவசமாய் பாமணிக்கோயில்

புகுந்து பாதாளேச லிங்கத்தை தெரிசித்து விதிப்படி பூஜித்துக்கொண்டு அவ்விடத்திலேயே வசித்திருந்து, நந்தன் பத்திரன், மதி, கிருதி என்ற நான்கு புத்திரர்களை யடைந்து சரீரயாத்திரையின் முடிவில் மனைவியுடன் சிவஸ்வரூபத்தில் ஸாயுஜ்யத்தை அடைந்தார். பிறகு அவருடைய மைந்தர்களும் அவ்விடத்திலேயே வசித்திருந்து முடிவில் சிவலோகம் சேர்ந்தார்கள்.

ஓ சிவபக்தியால் சிறந்த சௌனகாதி முனிவர்களே! பாதாள க்ஷேத்திரமானது சகல ஸௌபாக்யங்களையும் அளிக்கும் க்ஷேத்திரமாயிருக்கின்றது. இந்த க்ஷேத்திரத்தில் வசிக்கின்ற யாவரும் சிவரூபிகளே, இந்தப் பாமணிக்ஷேத்திரத்தில் வேதியர்களுக்கு அன்னமளிப்பவர்கள் எவராயினும் அவர்கள் மனிதர்களில் உத்தமர்களே. அவர்கள் ஒவ்வொரு அன்னத்திற்கும் ஆயிரம் வருஷங்கள் வீதம் கைலையின்கிரியில் சிவஸன்னிதியில் வஸிப்பார்களென்பதில் ஐயமில்லை முடிவில் சிவஸாயுஜ்யத்தையுமடைவார்களென்று சூதர் சொல்லி முடித்தார்.

நாகேச ஸ்தல மாகாத்மியத்தில்

மூன்றாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

[illegible]

[illegible]—

[illegible] |
[illegible] || ௧ ||

[illegible] |
[illegible] || ௨ ||

[illegible] |
[illegible] || ௩ ||

[illegible] |
[illegible] || ௪ ||

[illegible] |
[illegible] || ௫ ||

[illegible] |
[illegible] || ௬ ||

[illegible] |
[illegible] || ௭ ||

[illegible] |
[illegible] || ௮ ||

[illegible] |
[illegible] || ௯ ||

[illegible] |
[illegible] || ௰ ||

[illegible] |
[illegible] || ௧௧ ||

[illegible] |
[illegible] || ௧௨ ||

सवमान्नवानेक्यन्स्यादस्यातीवकोविदः ।
शिवसेवेतितीर्थेषु स्नानं नित्यं विकापदेत् ॥ ௧௩ ॥

शिवस्य पश्चिमे दिग्भागे व्यासकृष्णहरिप्रियम् ।
प्रायेणावश्यं नित्यं यन्नस्य पापनाशनः ॥ ௧௪ ॥
दत्तिप्राणमहाभूरु कर्पूरं वल्लभामानाशनः ।
हस्वावश्वस्थसुखंप्राणं वृन्तं वृत्तं तीर्थयुम् ॥ ௧௫ ॥
सदोपवसविशु जा जगरंगाविदृप्तम् ।
कस्रमितृचिदुर्भुक्ते किमेतत् पुण्यकिंञ्न ॥ ௧௬ ॥
कृत्स्नानेनकिमेस्यादस्नानेकिं भविष्यति ।
इतिपृच्छ्यस्याकम्य मोक्षमार्गतद्दिकाक ॥ ௧௭ ॥
स्नानं पूर्वदैत्यहायरोषे सवेर्दत्तपुण्यवेदयक ।
सात्त्वस्वातीतदाक्षरम् भक्तराम वाक्यम्ब्रवीत् ॥ ௧௮ ॥
कदाविदविय मर्त्यस्य हानिर्नैव भविष्यति ।
कयमर्त्त्यवैश्यवहानिश्शान्तिरथासुखवेषिनः ॥ ௧௯ ॥
ममरात्रामहाभाग स्नायत्कोऽरुकतत्त्वः ।
दोक्षपश्चिमेश्यमहादेव हस्तस्नावारतिष्ठितः ॥ ௨௦ ॥
नहिनिर्ह्रस्कस्यादी दैत्यदणायम्भिवेदये ।
नवशिक्षेतिमज्जयम् स्त्रीणां भर्तृभक्तेवतम् ॥ ௨௧ ॥
धवर्मक्यमत्पश्चिमं सातस्वष्टयभिदेतक्षिणी ।
तदेतापतेतकतिवपये कादेतीर्थरवमानतः ॥ ௨௨ ॥
शिवहत्त्वामत्राव तस्य वसीजनसंक्षयः ।
व्याधिभिःविदितस्थावसीर्षा भिक्षाव्यत्यावकशितः ॥ ௨௩ ॥
ततःकादेनमहतावर कबस्वर्वस्थितः ।
क्षणरा कणिरकयाशुर्क्वा दृपरकंभगिनीवतम् ॥ ௨௪ ॥
भगिनीभागिनेयानां दुःखं पापिभुवसंभवम् ।
मनसा विजयाराम ब्रह्मतीर्थस्यवैभवम् ॥ ௨௫ ॥
कदेहामहत्तत्रदुःखं ब्रह्मतीर्थरवमानतः ।
कवेरसध्यरोशापेषु दृपरदेताऽतीवदुःखितः ॥ ௨௬ ॥
भगिनीममसासाय स्थित्वास्नाव्यापसहप्तत्रकैः ।
इति निश्चित्य मनसा ब्रह्मपक्षिणीजयम् ॥ ௨௭ ॥

गृहीत्वा कर्मशेषत्वं धर्मशीलो गृहं ययौ ।
ददर्श तत्र तान्सर्वान् पूर्णान्धार्मिकशीलिनः ॥ २८ ॥
धर्मशीलाय तद्वृत्तं साकल्यं ज्ञानभागयोः ।
प्रणिपत्यावदत्स्थित्वा स्थितावानिन्द्यवेदयः ॥ २९ ॥
तदाकर्ण्य ततः सर्वे धर्मशं हृष्टमानसाः ।
श्रीकण्ठपादपद्मेषु दत्त्वा भक्त्या प्रणम्य च ॥ ३० ॥
सद्भक्तिं दर्शयित्वा तं कर्मशेषविकैः ।
संप्राप्य प्राप्य तापस ब्रह्मत्वं समवाप्स्यथ ॥ ३१ ॥
सर्वधर्मशीलं सर्वज्ञं वसुधाम् ।
प्राप्य तं श्रीव्यासाय ब्रह्मणे तनयेन तथा ॥ ३२ ॥
कविभाग्यश्रेयोवेदः सुतीर्थदेवानाम् ।
तत्क्षणात्परमेश्वरः स्वयं हरिरागताः ॥ ३३ ॥
विशुद्धचित्ताश्च ते त्रिविष्टपस्थेषु देवताः ।
सर्वसंपद्गिरौ दिव्ये धर्मशीलाः सर्वतः ॥ ३४ ॥
सकलं प्राणिवृन्दं तत्र समाहृत्य ।
व्यासोऽपि तत्र महर्षि स्वयं शिवं पावनम् ॥ ३५ ॥
उद्धृतो मेघवाहनः सह तत्र धर्मार्थम् ।
यत्तत्तमाहात्म्यं गृहमुक्त्वा नाकिनः ॥ ३६ ॥
ज्ञातिर्भवति मित्रवत् सर्वदा ।
इत्युक्त्वा तु ततः प्रतिष्ठाय स्वस्थाने ॥ ३७ ॥
सकलं चैव महाक्षेत्रं स्वयं त्यक्त्वा ।
स्नात्वा तस्मिन्गङ्गातीर्थे महाप्रयत्नतः ॥ ३८ ॥
ब्रह्मत्वे विप्रस्य नाकिनां विधिवत् ।
दत्त्वा नागेशदर्शनं प्राप्य यत्स्थितवान् ॥ ३९ ॥
उपविश्य पार्वतीसहितं त्वत्सन्निधौ ।
सायुज्यं प्राप्य सर्वकामं शिवलोकं ययौ ॥ ४० ॥

इति श्रीब्रह्माण्डपुराणे नागेशक्षेत्रमाहात्म्ये
[illegible]ऽध्यायः ॥

நான்காவது அத்தியாயம்

அங்கமும் நான்மறையும் அருள்செய் தழகார்ந்த அஞ்சொல்
மங்கையோர் கூறுடையான் மறையோன் உறைகோயில்
செங்கயல் நின்றுகளுஞ் செறுவில்திகழ் கின்றசோதிப்
பங்கயம் நின்றலரும் வயல்சூழ்ந்த பாதாளே.

சூதர் சொல்லுகின்றூர்.

கேளுங்கள் பக்தியால் பரவசமான முனிசிரோமணிகளே! மறுபடியும் உங்களுக்கு தீர்த்தத்தின் வைபவத்தைச் சொல்லப் போகின்றேன், புண்ய தீர்த்தத்தை அவமதிப்பவர்களுக்கு மென்மேல் துக்கமே உண்டாகும், வெகுமானிப்பவர்களுக்கோ வென்றுல் மென்மேலும் சிறப்பேர்ப்படும்.

அந்தத் தலத்தில் பசுதீர்த்தம் ருத்திர தீர்த்தம், பிரம்ம தீர்த்தமென்று மூன்று புண்யதீர்த்தங்கள் இருக்கின்றன. அது விஷயத்தில் பாபக் கூட்டங்களை அடியோடு அழிக்கும் ஒரு சரித்திரத்தைச் சொல்லுகின்றேன்:—பாதாள க்ஷேத்திரத்தில் விபூதி தரித்து ருத்ராக்ஷம் பூண்டு சிவபூஜையில் மிகுந்த சிரத்தையுடன் கூடிய சுகலர் என்ற ஒரு மாமுனிவன் தீர்த்த ஸ்நானத்தில் பக்தியுற்று பேரறிவுபெற்று எப்பொழுதும் நாகநாயகனை தரிசித்துக்கொண்டு வசித்தார். ஒரு சமயம் அவர் மனைக்கு சோமசர்மா வென்கிற பேருடையவரும் குபேரனுக்கு சமமான தனத்தை அடைந்தவருமான அவருடைய சகோதரியின் பதியானவர் வந்து சேர்ந்தார். அப்பொழுது சுகலர் சோமசர்மாவை நோக்கி, இன்று "சித்திராபௌர்ணமி" இன்று பிர்மோச்சவத்தின் முடிவில் நாகநாதன் பிர்ம்மபுஷ்காணியை அடைந்து, தீர்த்தம் கொடுக்கப்போகின்றூர். ஆகையால் நாமும் ஸ்நானத்திற்கு போவோமென்று சொன்னூர். அப்பொழுது தனத்தால் மதங்கொண்ட சோமசர்மா சுகலரை நோக்கி, இப்பூவுல

கில் இதுபோன்ற தீர்த்தங்கள் எத்தனையோ இருக்கின்றன. அவைகளில் ஸ்நானம் செய்யாவிடில் என்ன ஹானிவரும்? ஸ்நானத்தால் என்ன அதிகப் பயன் கிடைக்கும்? என்று தீர்த்தத்தை அவமதித்துப் பேசி ஸ்நானத்தில் அபிப்பிராயமில்லாதவராக இருந்துவிட்டார். அப்பொழுது சுகலர் மிகுந்த சினம்கொண்டு சகோதரியின் பதியை நோக்கி, "அடே மஹா மூர்க்கா" "தன மதம் கொண்டவனே" உன் முகத்தில் விழித்த எனக்கு மகா பாதகம் ஏற்படும் இது சத்தியம். ஆகையால் வந்தவழியே சீக்கிரம் செல்லென்று சொல்ல சோமசர்மா மைத்துனனுடைய அந்த அவமான வார்த்தையால் அதிகக் கோபம்கொண்டு சுகலரை நோக்கி, "அடே மூடா" தரித்திரசிகாமணியே" "குடும்பத்தை ரக்ஷிக்கச் சக்தியற்றவனே" "தனம் சம்பாதிக்க வழி தெரியாதவனே" சிவதரிசனம் என்றும், தீர்த்தஸ்நாநம் என்றும், அம்பிகாபதியான சிவனுடைய பூஜையென்றும், ராப்பகல் நினைத்துக்கொண்டு அநேகமாக உபவாசம் செய்துகொண்டு, அங்கம் பூராவும் சாம்பலைப் பூசிக்கொண்டு, விருதம் விருதம் என்று சொல்லிக்கொண்டு எப்பொழுதும் ஆகாரமற்று உபவாசமே செய்கின்றாய். "அடே ஜடமே" துர்ப்புத்தியே! உன்னைப் போல் என்னையும் சீக்கிரம் செய்வதற்கு விரும்புகிறாய். எனக்கு என்ன குறைவு, இதில் ஸ்நானம் செய்து எனக்கு என்ன கிடைக்கவேண்டும். ஸ்நானம் செய்யாததால் என்ன கெடுதல் ஏற்படப் போகிறது என்று குறைவாகப் பேசிவிட்டு அவிடமிருந்து புறப்பட்டு தனது நகரத்தை அடைந்து, நடந்த விஷயமெல்லாவற்றையும் தனது மனைவியினிடம் தெரிவித்தான். அதைக் கேட்டு மகா பதிவிரதையான அவனுடைய மனைவி தனது பதியை நோக்கி, ஒருபொழுதும் தர்மத்திற்கு குறைவு இல்லவேயில்லை. அதர்மத்திற்கே குறைவு ஏற்படுமென்று உண்மையறிந்த பெரியோர்கள் சொல்லுகின்றனர். எனது சகோதரரான சுகலர் எப்பொழுதும் தர்மத்தையே கைக்கொண்டவரானபடியால், "மஹா பாக்யவான்" உலகத்தில் எல்லாராலும் பூஜிக்கத்தக்கவர். மஹாதேவனென சிவபெருமானிடம் சிறந்த பக்தியுள்ளவர். நல்ல ஆசாரத்தைக் கைவிடாதவர், அவர் ஒருவருக்கும் நிந்திக்கத்தக்கவரன்று என்கிற இது விஷயத்தைத் தங்களிடம் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஸ்திரீகளுக்கு பதியல்லவா தெய்வம்.

ஆகையால் சிக்ஷிக்கிறேனென்று நினைக்கக்கூடாது, என்று சொல்லிவிட்டுப் பதியின் ஹிதத்தை விரும்பி சிவபெருமானை யும், சிவபக்த சிகாமணியான சுகலரையும் தியானம் செய்து கொண்டு மௌனமாக யிருந்தாள். பிறகு சிலநாள் சென்றவுடன் புண்ணிய தீர்த்தத்தினுடையவும், சிவபக்தருடையவும் அவமா னத்தால் அந்த சோமசர்மாவினுடைய தனம் பூராவும் நசித்து விட்டது. பலவிதமான ரோகமும் நேரிட்டது. பிச்சையெடுத்து வயிறை நிரைத்துக்கொண்டு சோமசர்மா பத்னியுடனும், புத் திரர்களுடனும் ஊர்ஊராய்த் திரிந்து திண்டாடினன். இவ்விதம் வெகுகாலம் சென்ற பிறகு எல்லோருக்கும் நல்லவரான சுகலர் தனது சகோதரியின் பதிக்கும், சகோதரிக்கும் அவள் குழந் தைகளுக்கும் இல்லாமையால் உண்டான துக்கத்தைக் கேட்டு, பிரும்மதீர்த்தத்தின் மஹிமையை மனத்தில் சிந்தித்து "அந்தோ" பிரும்மதீர்த்தத்தை அவமதித்ததால் மிக்க பெரிதான துக்கம் நேரிட்டது. குபேரனுக்குச் சரியான சோமசர்மனும்கூட மிக்க தரித்திரனாகி, துக்கத்தை அனுபவிக்கின்றான். "அஹோ கஷ் டம்" பதிவிரதா சிகாமணியான நமது சகோதரியையும் அவள் குழந்தைகளையும், நாம் அவசியம் ரக்ஷிக்கவேண்டுமென்று நிச்சி யித்து,கலசத்தில் பிரமபுஷ்கரணி ஜலத்தை எடுத்துக்கொண்டு சோமசர்மாவின் வீடு அடைந்து, அவிடத்தில் பசியால் வருந்தி, ரோகத்தால் கஷ்டத்தை அனுபவிக்கும், சோமசர்மா, அவன் பத்னி, குழந்தைகள், எல்லோரையும் கண்டார். அப்பொழுது சுலகரைக் கண்டு சோமசர்மா, சிரமப்பட்டு எழுந்துநின்று அவர் பாதங்களில் விழுந்து, அழுதுகொண்டு தனது துக்கங்களை அவ ரிடம் தெரிவித்தார். அப்பொழுது மிக்க இரக்கமுள்ள சுகலர், ஹே, பாதாளேசுவரா, ஹே நீலகண்டா, ஹே பார்வதீநாதா, என்று வாய்விட்டு உச்சரித்து தத்வத்தை அறிந்த அவர், தனது சோதரி, குழந்தைகள், அவள் பதி எல்லோரையும் கலச ஜலத் தால் ப்ரோக்ஷித்து, இல்லாமையை நாசம் செய்வதும், எல்லா மங்களங்களையும் விருத்திசெய்வதும், ரோகங்களை நிவிருத்தி

செய்வதும் சுகத்தை அளிப்பதுமான அந்த ஜலத்தை உள்ளே அருந்தும்படி ப்ராசனம் செய்வித்தார். அவர்கள் யாவரும், அவர் ப்ரோக்ஷித்த ஜலத்தை தலைவணங்கி கிரகித்து, சிரத்தை யோடு உள்ளே ப்ராசனம் செய்ய, அவர்களுடைய ரோகங்கள் நீங்கி பாபங்கள் துலைந்து, நல்ல சித்த சுத்தியை யடைந்து, சொற்பகாலத்திற்குள் முன்போல் சம்பன்னர்களாய்விட்டார்கள். அப்பொழுது சோமசர்மா, சுகலரை வணங்கி, தாங்கள் எனக்கு சுயமே குரு, தங்களுடைய வார்த்தையை மீறி இந்த கஷ்டத்தை அனுபவித்தேன். தயாளுவான தங்களால் கஷ்டத்திலிருந்தும் பாபத்திலிருந்தும் கரையேற்றப்பட்டேன். ஞாதிகளால் பலாத் காரமாகவும், திருடர்களால் திருடியும் அபகரிக்கப்பட்ட எனது சம்பத்துப் பூராவும் மறுபடியும் வந்து சேர்ந்துவிட்டது என்று சொல்லிவிட்டு, சுகலருடைய ஆக்ஞையின்பேரில் தனது புத்ரர் களை தனது கிருகத்தில் வசிக்கச் செய்துவிட்டு, மனைவியின்கூட் பாமணிக்ஷேத்திர மடைந்து, சிறந்த பக்தியுடன் எல்லா தீர்த் தங்களிலும் ஸ்நானம்செய்து, விசேஷமாக பிரும்மதீர்த்தத்தின் கரையில் பலவித தானங்கள் கொடுத்து, எப்பொழுதும் நாக நாதனை மனதில் த்யானம் செய்துகொண்டு மேன்மேலும் மன தில் ஒழிவு அடைந்து, சரீரயாத்திரையின் முடிவில், பதிவிரு தையான தனது பத்னியுடன்கூடவே, சிவலோகம் சேர்ந்தார் என்று சூதர் சொல்லி முடித்தார்.

நாகேச க்ஷேத்திர மாகாத்மியத்தில்

நான்காவது அத்யாயம்

முற்றிற்று.

𑌅𑌥 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

𑌸𑍂𑌤𑌃—

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧॥

[illegible] ।
[illegible] । ௨॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௩॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௪॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௫॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௬॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௭॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௮॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௯॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௰॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௧॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௨॥

ஸுவயஞ்ஞாம்கதாவித்தா ஸிம்ஹாஸநவீஷ்ஹெளஸ்வர: |
வவளஸுநாருக்ரமெணெவ மெநாவருத்ஜவஸுபம்|| கங||

வயாம்வியெநாஸுவநாணி மிவஸிம்ஹவிஸிந்மே |
தவாயவீவாரீணி வஸ்ரீதாவாவிஸதரம் || கச||

ஸிஹ்வஜிஹ்வயா தஜோ ஸிம்ஹம்வத்ஜவிஸலகும் |
ஹவம்வஷயாணிவக்ஷாரி மதாந்யாவநக்ஷணெயயா|| கரு||

தஷாதவயவாதநவஸ்ரீத ஸுமஹெஸ்வர: |
த்ருஷ்டாஹஜெஷித்யக்ஷா ஷாநநாஜாந்யுஷமயுக|| கசு||

தஷாதமெநஸுஹஷா தெவெவஹ்விதத்வாஞயா |
ஸுவமெயாபவிந்நாகி ஷ்ருஷ்டாஹ்வஷதநஸநஹா || கஎ||

நாமஸிம்ஹஸ்யஸ்ஸெவாந்யவஸத்ஸம்ஷ்ருமெவா: |
ஷ்யம்வ்யவஹொஹவாநு காலெமெநாஸுவயயா || கஅ||

வ்யஷஜாத்ரஞ்சாரஸஸ ஸ்ஷ்யதாவ்யஸுஹொசியா |
க்ருவிராவீநஹாதெவ ஸுமஹேஸ்வரதஸுஷா|| ககூ||

ஷ்யமடம்கவராஷீதி வியஸக்ஷாரவஹுவ: |
வஸ்ஸெணஷ்ரவ்யஹிரகார: ஸ்ரீகண்டஸ்ஸிமெவா: || உ0||

மாஷஸெவஷஷவஸநா ஹொரீம்ஷ்ருணீகரம்பய: |
ஸ்ரஹ்மணாதக்ஷிணெஹாமெ வாஹொமெவவிஷ்ணுநா|| உக||

வெவ்யாநக்ஷ்யவாஷஸிஷ: வ்யஷமெயெஸ்தரஹ்மெணெ: |
திவிஷஷஹயொநெஷஜஷமமஷுவஷஷிஷரா:|| உஉ||

நந்ததஸ்வாவஸும்வா: வஷாணிவ்யஷவஷநா: |
வளவாயஸுவஹுஸம்: வ்யஷெஷஸ்ருமொஷம்|| உங||

தெவாஸ்ஜஷியவெஸ்வ தஷவா:வாவெஸ்வரம் |
காலெமெநஹுஸஷிக்ஷ்ய தெவதெவஸவதிம் || உச||

வ்யஹ்யஷமொலொஹக்த்யாவ்யா நிஷ்ஷஷம்யவணெக்ஷணா |
க்ருநதாஸ்ரவரிஷ்ஞா கிம்ஷிஷஷ்யதவாமயி:|| உரு||

ஹஷாரவஞகவஷாணா ஷ்யவக்ஷீரவமொயரா |
வாதாஉநமரீநாயஷஸுளஷீஷ்யஷ்யாமிரா|| உசு||

நாமநாயகோஹாஞ்சைவ ஹந்தா நாமேஹபவஜ |
ஸுரயாவஸ்ரீவமேதசுஹ்ருணமோர்ப்ரேத்யுஜயாவ்யயா || உஎ ||

இதிஸ்துத்வாதாமோஹாஞ்சைவ ஸ்ருத்வா தாஞ்ச்ரியவளகவாம் |
ஜகீணாஞாப்ரவீஜைநு வேவமம்ஹீரயாமிரா || உஅ ||

வரம்வ்ருணீஷ்வஹத்ரஜை வரஜோஹரிஹாமதஃ |
தவகீரேணத்ருஜைாஸ்ஸித்வாலவரூாஸ்துசைவதாஃ || உகூ ||

தவஸ்மின்நுகுஜைநாஷாவிதேயம்வஸுஙரா |
கவககீராப்ரேதகாவெரீ ஸம்மமேஸ்ஸிநுரமுஹாவஹே || ௩0 ||

ஸக்ருகயெஸ்நாதிதேஷாம் ஹிஜகலாயஜ்யுக்ரஸ்ஸித்தம் |
இதிரம்ஹோவருவஸ்ருக்வா ஸுரஹிஸ்ஸாம்பயேப்ரவீக் || ௩க ||

ஒருநாத்வமளரீஸ க்ருதாயஷ்வஸி க்ருவாகியெ |
ஜகீணாதேவதாநாஞ ரூஷீநாமேவிதுஹ்ருஹம் || ௩உ ||

விஹிஞ்ஞாயொமிஹிதிருத்ய ஞிமருஷ்வத்ருக்ருதேஃவரஃ |
ஷேஹிமோஸஞகிம் ரம்ஹோ வராஹருாஹம்யதிவ்ருஹோ || ௩௩ ||

தஷோவாவசிவொயேநு மஷேஷ்வஷயருணிஸஞகுதே |
ஸஞதிஷ்யியாஒத்தா வ தஞ்ஃகந்யகாஸ்துதே || ௩ச ||

ஸஞத்யாகாமயெநாதே ஜொகரக்ஷாஹவிஷ்யதி |
நதீகவிதாவைவ ரோஹிணீஸுரஹிஸ்துதாஃ || ௩ரு ||

கந்யகாஜொகவாஜாநாம் வ்ருதிரமியஷெஸ்ஸிதம் |
கவஷம்ர்யாஃவெரவஸ்ஸவெரு யாமயொமஹ்யாஹவஞ்ஹிஹ || ௩சு ||

கஜாஸ்துமேஹிஷாஷெஸ்ஷவ ஹவீம்ஷீஹஹவஞ்ஞதே |
கவகவெரயாநேவப்ஷோயாநம் தேநாஹம்வ்ரஷவாஹநஃ || ௩எ ||

வமுஷநாஞாமநேநாவி நஹவிஷ்யதிவெதநா |
வ்ருதிஜேருவஞமவெ நதவநித்யம் ஹவிஷ்யதி || ௩அ ||

கவத்தம்மாகக்கஷ வ்ருக்ஷாணாம் ஸவருதாதருகமோவிஹ |
கஷுவிஞாமணாஸ்யு ஸம்வஙஷரு கஹாவநா || ௩கூ ||

வாதாஞக்ஷேத்ரதீயெருஷ வவித்ராவிநிஜ்ஞநாக |
கயாதயாமோஹஷியாதேவயஸாகவராணருவஃ || ச0 ||

ஹ்ரிய: காங்க்ஷமாணாநாம் ஸர்வைஶ்வர்யப்ரதாநி தேऽநகே|
ஸ்வபக்ஷவநாஶஸ்யாம் விஜ்ஞாநிநீம் ப்ரஸித்திதாம்|| ௪௧||

காரயேந்நூம் ஸஹாஸேவ ஸாரேகாராந்து ப்ரயத்நத: |
ஸநுஷ்டூக்ஷஸாநேந ஸ்வாம்புஜயதியோநர:|| ௪௨||

த்ரியம்பகாயநம்ப்ராப்ய ஸர்வாநுகாராநுபவேதஸ:|
ராமராமேஸவிஶேஷேண ப்ரதிராயாம்ஸரேர்யயே ச|| ௪௩||

ஸம்க்ரந்தஸ்யாபார்த்தேநதவஜந்நிரோஹிணீ |
ஜ்வர்காநாம்ஹவஞ்ஜஹ ஸூர்யஹேஸிஜயோமவாம்|| ௪௪||

மோரோமாஸ்வப்ரணம்யஞ்சி மோக்ஷமாத்யாநஸம்ஶய:|
ஸ்வயாவாதந்த்ரஞ்ஜீயர்ம் பஶூதீயர்திக்ஷ்யதம்|| ௪௫||

ஸ்வதீயேர்ஹ்யாநரோத்ரேண ஸர்வாவப்ராணாஶநே |
வாதகாநிப்ராணஶ்யஞ்சி ரயிஹக்த்ர்யர்ஜாஹவேச|| ௪௬||

இதிஶம்ஹோவர்ரம்பூர்ஜா காரயேநூரர்த்ருரேஶ: |
ஸர்வைஹவவிஜ்ஞாரணிநா ஸர்வேர்ஷாம் ஸர்வதாயிநீ|| ௪௭||

தேவேஶ்வரூதிஹிதேஶ்வ பூஜ்யரோநாவிராஜதே |
பஶூதீயர்வமாஹேந பஶூஸ்வஞ்ஜிவதர்தே|| ௪௮||

ரஜராயாகர்வாஶ விநாஶோऽபிஹவேத்ருவம்|
இஹமோகேஸூவஹோமீ வாஞ்சேகேஜாஸரேஶூதே|| ௪௯||

நாமநாயஸ்ய பூஜாயர்ம் காரயேநூக்ருதம் த்விஜா:|
பஶூதீயர்ம்யேநூதீயர்திதேர்யம்ப்ராப்யதேபூயே:|| ௫௦||

ஸ்தீவவாவநஞ்ஜீயர் ரேதஜஸர்வஜப்ரம் |
பஶூதீயர்வமாஹேந ஶிவஜ்ஞாநீஹவேஜர:|| ௫௧||

ஶ்ரீப்ரஹ்மாண்டபுராணே க்ஷேத்ரவைபவகண்டே

ஶ்ரீநாகேஶக்ஷேத்ரமாஹாத்ம்யே பஞ்சமோऽத்யாய: ஸம்பூர்ண:

ஐந்தாவது அத்தியாயம்.

பேய்பலவுங் நிலவப் பெருங்கா டரங்காக வுன்னி நின்று
தீயொடு மான்மறியு மழுவுந் திகழ்வித்துத்
தேய்பிறையும் மரவும் பொலிகொன்றைச் சடைதன்மேற்சேரப்
பாய்புனலு முடையா னுறைகோயில் பாதாளே.

சூதர் சொல்லுகிறுர்.

முனிவர்களே! மறுபடியு முங்களுக்கு மிக்கச் சிறந்ததான நாகேசபுரத்தின் வைபவத்தைச் சொல்லப்போகின்றேன், அதைக்கேட்டமாத்திரத்தினுலேயே சகல சம்பத்துக்களு முண்டாகும்.

அதெவ்விதமென்றுமுல், ஏகல்பத்தில் அமிருத மதனத்தி லுண்டான காமதேனுவானது கல்பக விருக்ஷங்களோடும் சிந்தாமணியோடும் கூட நாகக்ஷேத்திரத்தை யடைந்து அங்குள்ள அக்கினி தீர்த்தம் முதலிய தீர்த்தங்களில் விதிப்படி நீராடி நாகநாத மஹாலிங்கத்தைக் கண்குளிர தெரிசித்து பஞ்சகவ்யத்தாலும் பஞ்சாமிருதத்தாலும் தனது க்ஷீரத்தாலும் அபிஷேகம் செய்து கற்பகவிருக்ஷங்களால் அளிக்கப்பட்ட ஆடை ஆபரணம் சந்தனம் புஷ்பாஹாரம் முதலியவைகளால் அலங்கரித்து மலர்களால் அர்ச்சித்து சுத்தான்னம் சித்திரான்னம் பக்ஷயம் போஜ்யங்களை நிவேதனம் செய்து தாம்பூலம்கொடுத்து முக்கண்ணனுன நாகநாதனுக்குக் கர்ப்பூர தீபங்காட்டி கங்காதரனுன ஈசனுடைய சிரத்தில் சிந்தாமணி ரத்தினத்தைச் சாத்திப் பாற்கடலின் புத்திரியும் மார்த்தண்டனெனும் விருஷபத்தின் பத்தினியுமான காமதேனு ஆஹாரத்தை வெறுத்து நல்ல ஆசாரத்துடன் அக்னிகளின் மத்தியிலிருந்துகொண்டு நான்கு வருஷங்கள் தவம் புரிந்தது. இவ்விதம் ஒவ்வொருநாளும் நான்கு தடவைத் தனது மடியிலிருந்து தானுகப் பெருகும் க்ஷீரதாரையினுல் நாகநாதலிங்கத்திற்கு அபிஷேகம் செய்து வருங்கால் ஒருஸமயம் லிங்கரூபியான மஹேசுவரன் காமதேனுவினுடைய

நான்கு ஸ்தனங்களையும் நாக்கை நீட்டிக் கன்றுக்குட்டிபோல் ஒவ்வொன்றாக, ஊட்டினார். இவ்விதம் நான்குவருஷம் நடந்து வந்தன, பிறகு ஒருஸமயம் நாகநாதன் பசுவின் பால்குடித்து திருப்தியடைந்து காமதேனுவை நோக்கி, போதும், போதும் திருப்தி யடைந்துவிட்டேன் இனிஎன்றால் இப்பாலருந்த முடியாதென்று சொல்லிவிட்டு தனது ஐந்து முகங்களையும் காண்பிக்க அதைக்கண்ட தேனு அந்த முகங்களில் தனது முலைக்காம்புகள் பதிந்திருப்பதைக் கண்டு மனமகிழ்ந்து மயிர் சிலிர்த்து கன்றைக் கண்டதுபோல் கரைந்து லிங்கத்தின் பக்கத்திலேயே வஸித்துக்கொண்டிருக்கையில், அதின் பூஜையினால் மிக்கச் சந்தோஷத்தை அடைந்த பகவான் சந்திரகலாதரன் காமதேனுவுக் கனுக்கிரகம் செய்யக் கருதி, சிரத்தில் தரித்திருக்கும் பிரமனது, மண்டையோடே மாணிக்கக் கிரீடமாகி மதியுடன் விளங்கிடவும், வாசுகியும் தட்சகனும் தோளளவு நீண்டிருக்கும் குழைக்காதுக் குண்டலமாய், தொங்கி யசைந்தாடிடவும், படிகப் பலகையொக்கும் படர்ந்த திருநெற்றியிலே, ஸத்துவம் முதலான முக்குணங்கள் நீறாகி புண்ட்ரங்கள் மூன்றாகப் பதிந்து மிகத் தெரிந்திடவும், காமன் கணைபோன்ற புருவங்கள் மத்தியிலே, காலக்கனல்கண்ணே கஸ்தூரிப் பொட்டாகி, முககமலத்தமர்கனுத்த வண்டெனவே தோன்றிடவும், வெளுத்த திருமேனியிலே கனத்திருக்கும் கழுத்துதனில் பழுத்த நாவல்கனிபோல் கறுத்திருக்கும் காளகூடம், கெதியற்றுக் கொதியடக்கி குளிர்ந்து கொண்டிருந்திடவும், பூபாரந் தரித்திருக்கும் பாமணியே பூணூலாய், விரிவான திருமார்பில் வலமாகத் தொங்கிடவும், கார்மேகம்போல் கறுத்த கரிமுகாசுரன் தோலே கனகபீதாம்பரமாய், இடைதனிலே இலங்கிடவும், மாமந்திரங்களேழு கோடிகளும் தவம்புரிந்து, குடுகுடுக்கு முடுக்காகிக் கரகமலந் தங்கிடவும், தண்டகாவனமுறையும் தவசிகளின் கொடுவேள்விக் கனல் மழுவும் முனைமழுங்கி யடுத்தகர மமர்ந்திடவும், ஆங்காங்கு ஆர்பரிக்கும், ஆகமங்க ளனைவற்றும் நாதச் சிலம்பாகி பாதத்தி லொலித்திடவும், மால்தேடிக் காணாத மலரடியைக் காணவெண்ணி மாமறையே பாதுகையாய் பொற்பாதம் புகுந்திடவும், அமைந்த திருமேனியிலே அம்ரமிருதவல்லியுடன், மார்த்தண்ட விடைமுதுகில் மணிமஞ்சம் மேலிருந்து கஜமுகனும் ஷண்முகனும்

கண்ணெதிரே விலகி நிற்க, மாலும் மறையோனும் பக்கத்தில் பணிந்து நிற்க, பிரமதகணம் பலகோடி பாங்கெங்கும் சூழ்ந்திருக்க, ஆதித்தியன் வெண்கொத்துக் குடைபிடிக்க, வாயு வெண் சாமரம் போட, அஷ்டநாகங்களுமெட்டுத் திக்கில் நின்று, விரிந்த படங்களை பரந்த விசிரிகளாக வீச, மாமுனிவர் மறையோத தவசிகள் தியானிக்க, தேவதுந்துபி முழங்க, கின்னரர் கானம் செய்ய, கெந்தருவர் பாட, நாரதர் யாழ்மீட்ட, தேவதாசிகள் நடிக்க, தேவர்கோன் வாள் பரிசை வகித்து முன்னிற்க, அமரர்கள் அசுரர்கள் முதலிய அனைவர்களும் அகிலாண்டகோடி பிரம்மாண்டநாயக, அமிருதேசாவென்று அலரிக்கொண்டு குறுக்கே ஓட, அதைக் கண்டு, நந்திகேசன் இடக்கையில் பிரம்புகொண்டு வலக்கையால் வாய்மூடி ஜாடைசெய்து ஆங்காங்கு சென்று அடங்கச் செய்ய, இவ்விதமாகந்தகரமான திருக்கோலத்தோடு காம தேனுவின்கண் முன்தோன்றி நின்றார்.

அப்பொழுது காமதேனு, சரத்கால பூரணசந்திரன்போல் திவ்ய மங்களரூபியாய், அபயமும் வரமுமளிக்கும் கைகள்காட்டி தனது கண்முன்னே தோன்றி நிற்கும் அமிருதேசனை கண் குளிரத் தெரிசித்து அங்கம் புளகித்து உடல்கள் பூரித்து, ஆனந்தக்கண்ணீர் வடித்து, மெய்மறந்து பக்தியால் கண் காது அசையாமல் பார்த்து பார்த்துப் பரவசமாகி, ஆனந்த மடங்காமல், இளங்கன்றைப் பிரிந்து தெய்வவசத்தால் மறுபடி கண்டதுபோல் வாலைத் தூக்கி வளைத்துக் குதித்து, ஹம்மா ஹம்மா வென்று கரைந்து, ஈசனருளா லடங்கி வணங்கி வலம் வந்து நின்றுகொண்டு, ஓ அகிலாண்டகோடி பிரம்மாண்ட நாயக, தேவதேவ, மஹாதேவ, சம்போ, சங்கர, கருணாகர, நீலகண்ட, ஸாம்ப, சந்திரகலாதர, கங்காதர, முக்கண்ண, மூலகாரணமே பாதாளநகர் வாழும் பாமணிச் செல்வமே, பசுபதியே என் பாச மறுத்திடுவா யமிருதேசாவென்று பலவாறாய் துதித்து நிற்க, அப்பொழுது ஜகதீசன் தேவர்களும் முனிவர்களும் கேட்க மேக

சப்தம்போல் கம்பீரமான சப்தத்துடன் சொல்லுகின்றார், கன்றுக்குச் கரைந்துருகி தானாக மடிசுரக்கிப் பால் பெருகி பசிதீரப் பாலளிக்கும் பசுவின் குலம்போல, அண்டமொரு பிண்டமாக அருந்திடு மென்பசியை, முகம் வளைத்து முகர்ந்து நக்கி மடி சுரக்கிப் பாலளித்து அன்னைபோல் அமர்த்திட்ட தேனுவே சொல்வதைக் கேள், உனக்கு வரமளிக்க வந்திருக்கின்றேன். வேண்டும் வரங்களை வேண்டிக்கொள், நீ எனக்களித்த க்ஷீரத்தாலும் பூஜையாலும் உலகம் பூராவும் திருப்தியடைந்துவிட்டது, உனது க்ஷீரத்தின் பெருக்கினாலுண்டான, இந்தப் பாலாற்றின் சங்கமத்தில் ஒரேதடவை நீராடியவர்களுக்குக் கைவல்லியம் கைகூடுமென்று மொழிய, அதைக் கேட்ட காமதேனு, நாகேசனை நோக்கி, ஓ கௌரீகாந்த, கருணைக்கடலே வேதங்களாலும், தேவர்களாலும், முனிவர்களாலும், யோகிகளாலும் அறியமுடியாத நிற்குணமான பரம்பொருளே, எனது சந்ததி செழிக்க வரமளிக்கவேண்டுமென்று வேண்டிற்று, அதைக்கேட்டு நாகேசன், ஓ, தேனுவே! உனக்கு அஷ்டைச்வர்யங்களும், உனக்கு அஜம்-மகிழம் கோவெனும் மூன்றுவிதமான சந்ததி யளித்திருக்கின்றேன், அவைகள் யாகங்களில் உபயோகமாகி தேவதைகளுக்கு, திருப்தியளிக்கும், உன் சந்ததியால் உலகமே ரக்ஷிக்கப்படும், உனக்கு நந்தினீ, கபிலை, ரோஹிணீ, சுரபி, எனும் நான்கு கன்னிகைகளுண்டாகி, இந்திரன் முதலிய நான்கு திக்குபாலர்களிட மிருக்கும்படி அளித்திருக்கின்றேன். உன் பதியான மார்த்தண்டவிருஷபத்தை வாஹநமாகஉடையஎனக்கு விருஷபவாஹநனென்று பெயர் விளங்குகின்றது. உன் பஞ்ச கெவ்யத்தால் செய்யப்படும் அபிஷேகம் எனக்கு என்னாளும் பிரியமாயுள்ளது, உனது சம்பந்தத்தால் இந்தக் கல்பகவிருக்ஷங்களுக்கும் சிந்தாமணிக்கும் எப்பொழுதும் எல்லாருக்கும் எல்லாவற்றையும் அளிக்கும் சக்தியைக் கொடுக்கின்றேன். தைமாதப் பிறப்பின் மறுநாள் நீ பிறந்த தினத்தில் கற்பகவனத்தின் மத்தியில் சிந்தாமணி மயமான கிருகத்தில் வசிப்பவளான உன்னைப் பூஜிப்பவர்க

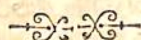
ளுக்கு கோக்களின் ரோகம் நசித்துவிடும், எல்லா ஸம்பத்தும் விருத்தியடையும், மாகமாசத்தில் விசேஷமாக உன்னை யாவரும் பூஜிப்பார்கள், உன்னால் வெட்டப்பட்ட தீர்த்தமானது பசு தீர்த்தமென்று புகழ்ச்சியடைந்து ஒருக்கால் முழுகினமாத்திரத்தில் சகல பாபங்களையும் நாசம்செய்து எல்லாச் சம்பத்தையும் அளிக்குமென்று வரமளித்துவிட்டு மறைந்துவிட்டார்.

அதுமுதல் காமதேனு கற்பகவிருக்ஷத்தோடும் சிந்தாமணியோடும் எல்லோர்களாலும் பூஜிக்கப்பட்டு அவரவர் வேண்டுவதை அளித்துக்கொண்டு சுகமாகயிருக்கின்றது.

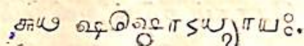
முனிவர்களே! தேனுவாலேற்பட்ட தீர்த்தம் தேனுதீர்த்தமென்றும், பசுதீர்த்தமென்றும் சொல்லப்படுகின்றது, அதிபரிசுத்தமான பசுதீர்த்தத்தில் ஸ்நாநம் செய்பவர்கள் சகல பாபங்களும் நசித்து இகத்தில் சகல போகங்களையும் புஜித்து முடிவில் கைலையை அடைவார்களென்று சூதர் சொல்லி முடித்தார்.

நாகேச க்ஷேத்ர மாகாத்மியத்தில்

ஐந்தாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

𑌅𑌥 𑌷𑌷𑍍𑌠𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌸𑍂𑌤𑌃—

𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑍃𑌷𑌯𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌨𑌾𑌗𑌨𑌾𑌯𑌕𑌸𑌂𑌭𑌵𑌮𑍍 ।
𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾 𑌤𑌾𑌲𑌵𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑌃 ॥ ௧ ॥
𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌸𑌂𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌾 𑌤𑌾𑌲𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌾𑌯𑌕𑌃 ।
𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌯𑌾𑌯𑍇𑌽𑌤𑍍𑌰 𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌿𑌣𑌃 ॥ ௨ ॥
𑌸𑌂𑌸𑍇𑌵𑌨𑌾𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑌿𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌯𑌶𑌸𑍇𑌵𑌂 𑌯𑌶𑌃𑌕𑌾𑌲𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌰𑍍𑌣𑌕𑌮𑍍 ॥ ௩ ॥
𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌧𑌾𑌰𑌿𑌣𑍀𑌤𑍀𑌰𑍇 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌪𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 ।
𑌯𑍋 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌜𑌟𑌾𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌯𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥ ௪ ॥

𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍍𑌹𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌪𑌾𑌪𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍 ।
𑌸𑌹𑌾𑌪𑌾𑌤𑌕𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌾 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌽𑌪𑍍𑌯𑍁𑌪𑌪𑌾𑌤𑌕𑍈𑌃 ॥ ௫ ॥
𑌸𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌧𑌾𑌰𑌿𑌣𑍀𑌜𑌲𑍇 ।
𑌸𑌦𑌾𑌚𑌾𑌰𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑍋 𑌵𑌾 𑌜𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌚𑌾𑌰𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 ॥ ௬ ॥
𑌵𑍇𑌦𑌹𑍀𑌨𑍋𑌽𑌥𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰 𑌸𑌂𑌧𑍍𑌯𑌾𑌵𑌨𑌦𑌨𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 ।
𑌔𑌪𑌾𑌸𑌨𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍀 𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌯𑌜𑍍𑌞𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 ॥ ௭ ॥
𑌦𑍇𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌦𑌿𑌹𑍀𑌨𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌸𑌂𑌭𑌵𑌾𑌤𑍍 ।
𑌮𑌾𑌤𑌾𑌪𑌿𑌤𑍃𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍀 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌶𑍀𑌵𑍇𑌦𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌯𑍀 ॥ ௮ ॥
𑌪𑌰𑌾𑌨𑍍𑌨𑌭𑍋𑌜𑍀𑌸𑌤𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌨𑌭𑍋𑌜𑌨𑌃 ।
𑌗𑌰𑍍𑌭𑌪𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌸𑌂𑌭𑌵𑌾𑌤𑍍 ॥ ௯ ॥
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 ।
𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑌾𑌪𑌰𑌾𑌧𑍀 𑌚 𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ॥ ௧௦ ॥

𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌧𑌾𑌰𑌿𑌣𑍀𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌕𑍃𑌦𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌧𑌾𑌰𑌿𑌣𑍀𑌤𑍋𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑌾𑌰𑍋 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌧𑌾𑌰𑌕𑌾𑌃 ॥ ௧௧ ॥
𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑍌 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍇𑌃 𑌜𑌪𑍇𑌤𑍍 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌮𑌨𑍁𑌮𑍍 ।
𑌕𑍋𑌟𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌾 𑌶𑌤𑌮𑌷𑍍𑌟𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌤𑌥𑌾 ॥ ௧௨ ॥

ததா²ஷ்டாவிம்ஶதிம் வாபி ஜபேத்³ [illegible]।
ததை³வ ஶிவஸாயுஜ்யம் லப⁴தே நாத்ர [illegible] ॥ ௧௩॥

ய: ஸ்நாதி ப்ரத்யஹம் [illegible]।
ருத்³ரபுஷ்கரிணீதீர்தே² ப்ராதரேவாரப்⁴ய [illegible]॥ ௧௪॥

ஏகாதி³ நவபர்யந்தம் [illegible] தாம்பூ³லமேவ ச।
ஸகோடி [illegible] ஶிவலோகமவாப்நுயாத்॥ ௧௫॥

தே³ஹாவஸாநே தத்க்ஷணே ஶிவஸாரூப்யமாப்நுயாத்।
ஸாயுஜ்யம் ச ஏகாதெ³வ நாத்ர கார்யா விசாரணா॥ ௧௬॥

வித்³யாநாம் ப்³ராஹ்மணோ யஸ்து ருத்³ரபுஷ்கரிணீதடே।
[illegible] விதா³ரஶாஸ்தம் [illegible]॥ ௧௭॥

தத: ப்ரத³க்ஷிணீக்ருத்ய தீர்தே²ঽஸ்மிந் ஸர்வஶங்கரம்।
ஸாஷ்டாங்க³ம் நமஸ்க்ருத்ய [illegible]॥ ௧௮॥

தே³வதே³வஸ்ய [illegible] ப்ராப்நோதி நிஶ்சிதம்।
யந்மூலேந [illegible] ஸர்வதே³வ நிஷேவிதே॥ ௧௯॥

உபோஷ்யைவாத்ர தீர்தே²ঽஸ்மிந் ஸ்நாத்வா த்ர்யம்ப³கம் தத:।
நாக³நாதா²ய [illegible]॥ ௨௦॥

[illegible] கார்யஶ்சாபி நிஷேவணம்।
[illegible]॥ ௨௧॥

நவபி⁴: [illegible] நிஷேவணம்।
[illegible]॥ ௨௨॥

[illegible] நாயக: [illegible] நாயகம்।
[illegible] நிஷேவணம்॥ ௨௩॥

[illegible]।
[illegible] நாத்ர கார்யா விசாரணா॥ ௨௪॥

ஶிவராத்ர்யாம் விஶேஷேண க்ருத்வா ஜாக³ரணம் பு³தா⁴:।
[illegible]॥ ௨௫॥

[illegible] ஶதகோடி [illegible]।
[illegible] ப்ராப்நோதி [illegible] நாக³நாத² ஶிவாலயே॥ ௨௬॥

ஸுவர்ணமுக²ரீதீரே யத்ர ஸாக்ஷாத்ஸ்தி²தம் ப்ரபு⁴ம் ।
ஶிவதத்வப்ரகாஶார்த²ம் ஸத்யம் ஸத்யம் வதா³ம்யஹம் ॥ ௨௭ ॥
பாப: ப்ராதஸ்ஸமாஸ்நாய பாபக்ஷயகரே ஜலே ।
ப்ரத³க்ஷிணநமஸ்காரை: ஶிவேஶம் தோஷயேந்நர: ॥ ௨௮ ॥
கோடிஜந்மக்ருதை: பாபைர்முக்தோ ப⁴வதி மாநவ: ।
ப்³ருஹத்³வ்ரதம் ஸமாஸ்தா²ய ஸர்வபாபாத் ப்ரமுச்யதே ॥
ஸர்வதீர்த²ஸ்ய மாஹாத்ம்யம் ஸம்க்³ரஹேணைவ கீர்திதம் ।
ஶ்ரோதவ்யம் ஸர்வதா ப⁴க்த்யா நாகேஶஸ்ய ப்ரஸாத³த: ॥ ௩௦ ॥
கலௌ யுகே³ ப்ரயத்நேந ஶிவோபாஸநதத்பர: ।
ஶிவஸாயுஜ்யமாப்நோதி ஸர்வபாபப்ரணாஶநம் ॥ ௩௧ ॥
தஸ்மாத்ஸர்வப்ரயத்நேந பூஜயேத் பார்வதீபதிம் ।
ஶ்ரத்³த⁴யா ப⁴க்தியுக்தஸ்து ஶிவம் ஸம்பூஜயேந்நர: ॥ ௩௨ ॥
கைலாஸஶிக²ரே ரம்யே தே³வதாபி⁴ர்நிஷேவிதே ।
ஸர்வலோகாதி⁴கம் க்ஷேத்ரம் த்ரைலோக்யே விஶ்ருதம் ஶுப⁴ம் ॥ ௩௩ ॥
ஸர்வக்ஷேத்ரோத்தமம் க்ஷேத்ரம் தே³வை: ஸர்வைஶ்ச பூஜிதம் ।
ஸர்வதீர்த²மயம் தி³வ்யம் நாகே³ஶம் பூஜயேத் ஸதா³ ॥ ௩௪ ॥
த³க்ஷிணே நாகே³ஶம் ஸர்வகாமப²லப்ரத³ம் ।
ஸர்வஸ்ய நாக³நாத²ஸ்ய ப்ரஹ்மதீர்த²ம் விராஜதே ॥ ௩௫ ॥
ஏதத்தீர்த²ஸ்ய மாஹாத்ம்யம் ஸர்வபாபப்ரணாஶகம் ।
நாக³நாத²ப்ரஸாதே³ந ஸர்வஸித்³தி⁴ர்ப⁴வேந்நர: ॥ ௩௬ ॥
ஸதா ஸத்யவ்ரதாசார: ஶிவப்ரீதிகர: ஸதா³ ।
ஶிவப⁴க்தியுத: ஸர்வ: ஶிவலோகே மஹீயதே ॥

இதி ப்ரஹ்மாண்டபுராணே நாகேஶக்ஷேத்ர மாஹாத்ம்யே

ஷோட³ஶோऽத்⁴யாய:

ஸம்பூர்ண: ॥

ஆருவது அத்தியாயம்

கண்ணமர்நெற்றியினன் கமழ்கொன்றைச் சடைதன்மேல்நின்றும்
விண்ணியல் மாமதியும் உடன்வைத்தவன் விரும்பும்
பெண்ணமர் மேனியினன் பெருங்காட ரங்காகஆடும்
பண்ணியல் பாடலினன் உறைகோயில் பாதாளே.

சூதர் மறுபடியும் முனிவர்களை நோக்கி நாகநாதன் வைபவத்தை எல்லோரும் கேளுங்கள், பாதாளேசனுன பகவான் எவ்வித மதங்கொண்டவனுயினும் பாதாளபுரத்தில் வசிப்பவனுக்கு முக்தியளிக்கின்ருர். சிரத்தையுடன் இதில் வசிப்பவர்கள் சிவரூபமுடையவர்களே, சூர்யன் உதிக்குமுன் விபூதிபூசி ருத்திர புஷ்கரணியில் இடுப்பளவு ஜலத்திலிருந்து ஸ்ரீருத்திர மந்திரத்தை ஜபித்துக்கொண்டு ஸ்நாநம் செய்பவனுடைய பிரம்மஹத்தி முதலிய பாபங்களுங்கூட உடனே நசித்துவிடுகின்றன. மஹா பாதகமும் உபபாதகங்களைச் செய்தவனும், வேதமோதாமலும், தனது ஜாதிக்குரிய ஆசாரமும்,ஸந்தியாவந்தனம்,ஔபாஸநம், பஞ்சயக்ஞம்,தேவபூஜைகளு மற்றவனும்கூட தீர்த்தத்தின்வைபவத்தால்விடுபடுகிருன்.தாய்தந்தைகளைத் திண்டாடவிட்டு பெரிய பாத்திரத்தில் வயிறுநிரம்ப உண்பவனும்,என்னுளும் பிறர் வீட்லும் சிராத்தத்திலும் வயிறு வளர்ப்பவனும் குருவின் வார்த்தையை மீறினவனும், நீறு பூசி ருத்திராக்ஷம் பூண்டு பஞ்சாக்ஷரம் ஜபிக்காமல் கொடிய பாபங்களைச் செய்த இழிவான மனிதனுங்கூட இந்த தீர்த்த மகிமையால் விடுபடுகிருன். ருத்திர புஷ்கரணியில் ஸ்நாநம் செய்து விபூதிபூசி, ருத்ராக்ஷம் பூண்டு, ஆயிரத்தெட்டோ, நூற்றெட்டோ, அல்லது இருபத்தெட்டோ ஆவிருத்தி சிரத்தையுடன் தெக்ஷிணமூர்த்தியின் சன்னதியில் பஞ்சாக்ஷரத்தை ஜபித்தவன் சிவஸாரூப்யத்தை அடைவானென்பதில் ஐயமில்லை. இந்த ருத்திர புஷ்கரணியின் கரையில் நவதானியம், சந்தணம், தாம்பூலமளிப்பவன், தனது குலத்தோர்களை கரையேற்றி, தானும் சிவலோகம் சென்று ஈசனுல் தாரக மந்திரத்தை உபதேசிக்கப்பெற்று கைவல்யத்தை யடைகின்ருன். இதில் சிராத்தஞ் செய்தவனுடைய பிதிருக்கள் அழிவில்லாத பதத்தை அடைகின்றனர். கைலையை அடையவேண்டுமென்ருல் தீர்த்தத்துடன்கூட ஆலயத்தை பிரதக்ஷணம்செய்து நமஸ்கரிக்கவேண்டு.

தனுர்மாஸத்தில் இந்த தீர்த்தத்தில் உதயத்திற்கு முன்னதாகவே வேத மந்திரத்தை ஜபித்துக்கொண்டு ஸ்நாநம் செய்து அமிருதவல்லியுடன் கூடிய நாகநாதனுக்கும்,சிருங்கார தாண்டவனென்கிற நடராஜனுக்கும், தைலம்; தயிர், பால் பஞ்சாமிருதம், சந்தனம், சுத்தஜலம் முதலியவைகளால் அபிஷேகம் செய்வித்து, கல்ஹார புஷ்பங்களால் பூஜித்து முத்தான்னம் முதலியவற்றை நிவேதனம் செய்து தொழுதவன் துன்பமற்று வாழ்ந்து முடிவில் முக்தியடைவான் சிவராத்திரியில் இந்த தீர்த்தத்தில் ஸ்நாநம் செய்து ஆகாரம் நித்திரையில்லாமல் ஒவ்வொரு யாமத்திலும் இவ்விதம் பூஜித்து அர்க்கியமளித்து புராணத்தைப் படித்துக்கொண்டு சிவசன்னிதியில் வசித்திருந்து விடிந்தபிறகு பிரதக்ஷிண நமஸ்காரங்கள் செய்த மகானுபாவன் சிவஸ்வரூபத்திலேயே லயத்தை யடைவான். ஆஸ்திகர்களே, அதிக வார்த்தையினால் என்ன பயன்? புழுக்களோ பக்ஷிகளோ, பசுக்களோ, பாம்புகளோ, யக்ஷர்களோ, கெந்தருவர்களோ, மனிதர்களோ, எவ்வகை ஜந்துவாயினும் இந்த ருத்திர தீர்த்தத்தை ஒருக்கால் தெரிசித்த மாத்திரத்திலேயே முக்தியை அடைந்துவிடுமென்பதில் சந்தேகமில்லை. இவ்விதம் இதன் மகிமையைச் சுருக்கமாகச் சொல்லியிருக்கின்றேன், கேட்டவர்களுக்கு கட்டாயமாய் முக்தி கைகூடும். இதில் மரிப்பவர்கள் வலதுகாதில் ஈசன் தாரக மந்திரத்தை உபதேசிக்கின்றார் இந்த க்ஷேத்திரம் ஐந்து கூப்பாடுதூர மளவுள்ளது, ஓ இருபிறப்போர்களே! இதில் ஈசான்ய திக்கில் ரிஷிபுரமும், வாயு திக்கில் புஷ்பவனமும், அக்னி திக்கில் சேஷனால் பூஜிக்கப்பட்ட நீலகண்டேசுவரமும், கைலாஸேசுவரமும், நிருருதி திக்கில் அருணாசலேசுவரமும் இருக்கின்றன. மத்தியில் நடுநாயகம்போல் நாகநாயகன் விளங்குகின்றார், நாகலிங்கத்திற்கு மேல்புரம் ருத்திர தீர்த்தமும், தென்புரம் தேனு தீர்த்தமும், சன்னிதியில் பிரம்மதீர்த்தமும் இருக்கின்றன. இந்த நாகபுரம் யோகிகள் வசிக்க யோக்கியமான ஸ்தலம். வேதியர்களே அதிக வார்த்தையேன், விமான மத்தியில் விளங்கும் நாகலிங்கத்தை ஒருக்கால் தெரிசித்தவனுங்கூட முக்தியடைவானென்று சூதர் சொல்லி முடித்தார்.

ஆறுவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

[illegible]

𑌸𑍂𑌤𑌃—

𑌪𑌾𑌤𑌾𑌳𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌭𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌃 ।
𑌶𑍃𑌣𑍁𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌾𑌵𑌧𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌶𑌿𑌵𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌃 ॥ ௧ ॥

𑌪𑍁𑌰𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍁𑌰𑍇 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌤𑍁𑌮𑍁𑌲𑍇 𑌰𑍋𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌣𑍇 ।
[illegible] ॥ ௨ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௩ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௪ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௫ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௬ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௭ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௮ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௯ ॥

𑌸𑍋𑌮𑌾𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌾𑌯 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌯 [illegible] ।
[illegible] ॥ ௰ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௧ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௨ ॥

ஸோமஸ்கந்தாய தேவாய குஹ்யமேதந்நிவேதய |
இதி திவ்யம் வசஶ்ஶ்ருத்வா முசுகுந்தோ ந்ருபாக்ரணீ: || ௧௩ ||

பாதாலக்ஷேத்ரமத்யஸ்த்யாகேஶம் ஸந்தஶஸுஹ |
ஸோமஸ்கந்தஸ்ய தஸ்யாக்ரே நிவேதயிதுமாதராத் || ௧௪ ||

ந்ருத்யாத்மோஹ்ஸநீ குஹ்யம் அதிராயுயுஸளரஹ்ம |
பாஹுதேயஹ்ஷுஶீக்ஷ்ய வாயுஸ:ப்ராஞ்ஜிநிவேதநாத் || ௧௫ ||

கரம் ப்ரஸாரயாமாஸ க்ருஹீதும் தத்க்ஷணாதமும் |
நிவேதநாத்ப்ராக்க்ரஹணே ஜ்ஞாபிதஸ்தத்ர புத்ரக: ||

இதி ஜக்ராஹ மிரிஜா ஸ்கந்தஸ்ய கரபல்லவம் | ௧௬ ||
தத்த்ருஷ்ட்வா ஶங்கர: ப்ரீதோ முசுகுந்தஸ்ய காங்க்ஷிதம் |
ப்ராதாயஞ்ஜிஜஹஸ்தேநாऽऽதாய த்ராக்ஷா ஸமாநிவே || ௧௭ ||

ஶநகை: ஶநகைஸ்கந்த ஸ்யாஸ்ய தாமித்தள முத்ரா |
வீஜ்ஞஸ்ய தக்ஷிணே ஹாமேஸோமாஸ்கந்தோ விராஜதே || ௧௮ ||
ஸோமஸ்கந்தமநேத்யம் மஹஸ்ய ப்ரீதிவர்தநம் |
ஸ்த்யாபி க்ரியதே தத்க்ஷேத்ரே ப்ராஹ்மணபுங்கவா: || ௧௯ ||

ஸப்தமோऽத்யாயஸ்ஸமாப்த: ||

அதாऽஷ்டமோऽத்யாய:

ஸூத:—

புநரப்யஸ்ய மாஹாத்ம்யம் வக்ஷ்யாமி முநிபுங்கவா: |
ஶ்ருணுத்வம் ஸாவதாநேந ஶிவயோர்நாராயணா: || ௧ ||

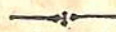
க்ஷீரோதமதநே பூர்வம் க்ஷுப்யதே ராகதாந்யபி |
பக்ஷாயமாத்ர ஸமாநாந்தேஷு ராக்ஷஸேஷு நமோதயே: || ௨ ||

ஸுமதீ மிதபா தாமி ஜக்ராஹஸ்ததாதநந: |
ஸதேவகஞ்ஜணேஶாய காஹ்யாமேகே முவாவஹ || ௩ ||

स्कन्दायैकदन्ताय वस्त्रादि क्षेत्रे विधानतः।
दत्त्वैव गणकाराय यज्ञस्याभिषेचनम्॥ ४॥
तस्यैव जन्ययाज्ञं तु ब्रह्मतीर्थे यथाविधि।
सर्वसौख्यप्रदं क्षेत्रं हरिणा नागस्य सन्निधौ॥ ५॥
देवार्चनं च तत्तस्य यो ह्यनादिर्नारायणः।
हरिक्षेत्रे स्थितं यत्तत् कर्म वेदे विधीयते॥ ६॥
तत्रैव स्कन्दमासाद्य शिवाय च
सर्वज्ञानप्रदं देवं गोक्षीरेण प्रपूजयेत्॥ ७॥
वैशाखे च पूर्णिमायां वा व्यासतः पापनाशनी।
तस्यां यात्राकरणं पुण्यं प्रोक्तं मनीषिभिः॥ ८॥
मङ्गले तत्र नागविशिष्टं पूजितं पौरुषम्।
कविकूटसंयुतश्च त्र्यम्बकाख्य सन्निधौ॥ ९॥
चण्डतीर्थ समसंयुक्ते कदम्बसमसंयुते।
ब्रह्मणा रामसंयुक्ते पञ्चवीरसंयुते॥ १०॥
बीजापूरफलैर्युक्ते समवेतैर्द्विजोत्तमैः।
सिंहासनाद्य विविधपुष्पादिनन्दनम्॥ ११॥
गोक्षीरेणाभिषेकेन सम्प्राप्य सर्वदा।
कृत्वा नागाय सुरासुरवन्दिताय सदा॥ १२॥
कृत्वा विविधैश्चैव नैवेद्यानि निवेदयन्।
प्रदक्षिणनमस्कारैः प्रीणयित्वा महेश्वरम्॥ १३॥
स्तुत्वा स्तोत्रैश्च देवेशं श्रोत्रैः सहानिवेदयेत्।
निवेदितानि सर्वाणि सर्वपापैः प्रमुच्यते॥ १४॥
पत्रं पुष्पं फलं तोयं वापि शिवार्पितम्।
कृष्णपक्षे तु सोमवारे नागेशाय निवेदयेत्॥ १५॥
सर्वपापविनिर्मुक्तो देहान्ते प्रमुच्यते।
इह लोके सर्वसौख्यं परलोके मोक्षमाप्नुयात्॥ १६॥

नागेशक्षेत्रमाहात्म्ये षष्ठोऽध्यायः

सम्पूर्णः.

ஏழாவது அத்தியாயம்.

விண்டலர்மத்தமொடு மிளிரும் இளநாகம் வன்னிதிகழ்
வண்டலர்கொன்றைநகு மகிபுல்குவார்சடையான்
விண்டவர்தம்புரம்மூன் றெரிசெய்துரை வேதநான்கும் அவை
பண்டிசை பாடலினன் உறைகோயில் பாதாளே.

சூதர் சௌநகாதிகளை நோக்கி, ஓ சிவனடியார்களில் சிறந்தவர்களான சௌநகாதி முனிவர்களே! மறுபடியும் உங்களுக்குப் பாதாள க்ஷேத்திரத்தின் பெருமையைப் புகலுகின்றேன், ஸாவதானமாகக் கேளுங்கள், என்னவென்றால், முன்னொரு ஸமயம், தேவர்களுக்கும் அசுரர்களுக்கும் மிக்க நெருக்கமான யுத்தம் நேரிட்டு பலசாலிகளான அசுரர்களால் தேவேந்திரன் அடித்து துரத்தப்பட்டோடுவதை முசுகுந்த சக்கிரவர்த்திகண்டு, உடனே ரதமேறி வில்லைவளைத்து நாணேற்றி, கணைகளை கும்பல் கும்பலாக வாரி இறைத்துக்கொண்டு அசுரசேனையினுட் புகுந்து, சிலர்கள் தலைகளைக்கொய்தும், மற்றவர்களில் தோளும் துடையுமறுந்தவர்களும் மூக்கறுந்து கண்கள் தெரித்தவர்களும், மார்பு பிளந்தவர்களும், வயற்கிழிந்தவர்களும், பாதம் பிரண்டவர்களும் பலர்கள் பதுங்கி ஓடினவர்களுமாகவும், சின்னபின்னமாகச் செய்ய, அதைக்கண்டு அமரர்கோன் அடங்காத ஆனந்தம்கொண்டு, சத்துருவென்கிற சப்தமேயில்லாமலும், தருமந்தவராமலும், நீதி வழுவாமலும் பாருலகம் பூராவுமரசு செலுத்திவரும் முசுகுந்த மஹீபதியை, ஐராவதமேறி, அமராவதியை வலம்வரச் செய்து, ஸுதர்மையெனு மரசாணி மண்டபத்தில், அமரர்கள் தர்பாரில் தனதர்த்தாஸநமளித்து அருமையாயுபசரிக்குந் தருணத்தில், நந்தனவநக் காவலாளி விரைவுடனோடிவந்து, அருமணமும், அமிருதத்திலும் அதிகச் சுவையுளதுமான ஒரு அபூர்வமான (கோஸ்தநீகுச்சம்) மித்திரிப்பழக்கொத்தை அமரேசன் முன்வைத்தான், மிக்க அரிதான அதைக்கண்டு அமரபதி கையாலெடுத்து நரபதியின் கையில் கொடுத்து பூவுலகம்போக அனுப்பிவித்தான். அப்பொழுது முசுகுந்தன் அருமையான அப்பழக்கொத்தை கிரகித்துக்கொண்டு பூவுலகம்வந்து இது தியாகேசனுக்கே அர்கமென்றெண்ணி கமலாலய மடைந்து தியாகேசனுக்கு நிவேதனம்

செய்ய ஸன்னிதியில் வந்தபொழுது ஓ அரசனே இப்பொழுது பாதாள க்ஷேத்திரத்தில் நாகேசனுக்கு பிரம்மோத்ஸவம் நடக்கின்றது, தியாகேசன் முதலிய ஈசுவரனுடைய சகலமூர்த்திகளும் இச்சமயம் அவ்விடத்தில் விசேஷமாக ஸான்னித்தியத்துடனிருப்பதால் அவ்விடம் சென்று நிவேதனம் செய்யென்று அசரீரி ஒன்றுண்டாகவே அதைக்கேட்டு முசுகுந்தனுடனே நாகபுரம் வந்து தியாகேசமூர்த்தியை தெரிசித்து நிவேதனம் செய்வதற்காக ஆதரவுடன் பழக்கொத்தை சன்னிதானத்தில் வைக்க அழகும் மணமுமுள்ள பழக்கொத்தை அம்பிகையின் மடியிலமர்ந்திருக்கும் குழந்தை குமரன் பார்த்து அருந்தவேண்டுமென்கிற ஆவல் கொண்டு எடுப்பதற்காக கையைநீட்டினர், அதைக்கண்டு அம்பிகை அப்பா குழந்தாய் குமர ! ஈசனுக்கு நிவேதனம் செய்யாமலொருவருமொன்றையு மருந்தக்கூடாதென்று சொல்லி கையை பிடித்துக்கொண்டாள். அதைக்கண்டு சோமாஸ்கந்தரான ஈசன் புன்னகைபுரிந்து தனது கையை நீட்டி எடுத்து கந்தமூர்த்தியை தனது மடியில்வைத்துக்கொண்டு அன்புடன் ஒவ்வொரு கனியாக வாயில் கொடுத்து அத்தனையுமருந்தச் செய்து முசுகுந்தனுக் கனுக்கிரஹம் செய்தனுப்பிவித்தார், ஓ முனிசிகாமணிகளே நாகலிங்கத்தின் தென்பாகத்தில் தியாகேசன் விளங்குகின்றார். இப்பொழுதும் கூட அந்த க்ஷேத்திரத்தில் ஸ்கந்தமூர்த்திக்கு மிந்திரிப்பழக்கொத்து நிவேதனம் செய்யப்படுகிறதென்று சூதர் சொல்லி முடித்தார்.

ஏழாவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

எட்டாவது அத்தியாயம்.

மல்கிய நுண்ணிடையாள் உமை நங்கைமருக அன்றுகையால்
தொல்லைமலை யெடுத்த அரக்கன் தலை தோள்நெரித்தாள்
கொல்லை விடையுகந்தான், குளிர்திங்கள் சடைக்கணிந்தோன்
பல்லிசைபாடலினன் உறைகோயில் பாதாளே.

மறுபடியும் சூதர் சிவயோகிகளான சௌநகாதிகளை நோக்கி, ஓ வேள்விசெய்யும் வேதியர்களே, வேறொரு விசித்திர

மான சரித்திரத்தைச் சொல்லுகின்றேன், ஸாவதானமாகக் கேளுங்கள்-

அதெவ்விதமென்றால், முன்னமுதமதனம் நடக்குகையில், நவநீதப்பிண்டங்கள்போல், அமிருதத்தால் பூசப்பட்ட நான்கு மாங்கனிகள் பால் கடலிலிருந்து உயரேகிளம்பின, அதுகண்டு நான்முகன் விரைவாய்ப்பாய்ந்து, மிகுந்த கெந்தமுடைய அன்னுங்குகனிகளையும் கிரகித்துக்கொண்டு கறையடைந்து, அவைகளிலொன்றை ஆனைமுகனுக்கும் ஆறுமுகனுக்கொன்று மளித்துவிட்டு, காஞ்சியிலொன்றை முளைக்கும்படி ஊன்றிவிட்டு மற்றொன்றைப் பிழிந்து நாகலிங்கத்திற்கபிஷேகம் செய்து அதின் விதையை பிரம்மதீர்த்தத்தின் வடகரையிலூன்றினர், அதுவே முளைத்தவ்விடத்தில் ஸ்தலவிருக்ஷமாக விளங்குகின்றது. அதிக ருசிகரமான அதன் கனியைப் பரித்துயாருவதொருவன் சிவார்ப்பணம் செய்யாமல், அருந்துவனேயானலவனப்பிரவியினலேயே புழுத்த சோருண்டு கொடிய நரகத்தையுமடைந்து மறுபிறப்பிலும் மர்க்கடமாக ஜனிப்பான்.

முனிவர்களே! வைகாசி மாதம் பௌர்ணிமையிலேயோ அல்லது ஆடிப்பூரத்திலாவது நாகலிங்கத்திற்கு ஸுகந்த தைலம் பஞ்சகவ்யம் பஞ்சாமிருதங்களாலபிஷேகம் செய்து விளாங்கனி, மாங்கனி, வாழைக்கனி, பிலாக்கனி, நாரங்கக்கனி, மாதளங்கனி, திராக்ஷைக்கனிகளால், லிங்கத்தை மூடிவைத்து, அர்த்த யாமத்தில் துரந்து, பால் தயிர், நெய், தேன், இளநீர், சந்தனம், சுத்த ஜலம் முதலியவைகளால் விதிப்படி அபிஷேகம் செய்து அலங்கரித்தர்ச்சித்து திவ்யான்னம் முதலியதை நிவேதனம் செய்து வணங்கி ஸ்துதித்து நைவேத்யத்தை யருந்தினவன் சகலரோகங்களிலிருந்தும் விடுபட்டு இகத்தில் சுகமாக வாழ்ந்து முடிவில் கைலை சேருவானென்று சொல்லிமுடித்தார்.

எட்டாவது அத்யாயம்

முற்றிற்று.

𑌅𑌥𑌨𑌵𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

𑌋𑌷𑌯𑌃—

𑌸𑍂𑌤 𑌸𑍂𑌤 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞 𑌕𑌰𑍁𑌣𑌾𑌕𑌰 |
𑌨𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯 𑌮𑌿𑌤𑌿𑌕𑍇𑌚𑌿𑌦𑍍𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿𑌹𑌿 || ௧ ||

𑌭𑌵𑌤𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌸𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 |
𑌇𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾𑌸𑍍𑌮𑌾𑌕𑌂 𑌸𑌂𑌶𑌯𑍋𑌽𑌤𑍍𑌰 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌹𑌿 𑌨𑌃 || ௨ ||

𑌤𑌦𑍇𑌤𑌂 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌂 𑌸𑍂𑌤 𑌛𑍇𑌤𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑍍𑌯𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 |
𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍈𑌃 𑌸𑍂𑌤𑌃 𑌸𑌾𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌭𑌾𑌷𑌤 || ௩ ||

𑌗𑍁𑌰𑍂𑌪𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇𑌣 𑌯𑌥𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌦𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 |
𑌶𑍃𑌣𑍁𑌧𑍍𑌵𑌮𑍃𑌷𑌯𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌾𑌤𑌕𑌾𑌪𑌹𑌮𑍍 || ௪ ||

𑌸𑌦𑌾𑌶𑌿𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑍈𑌃 |
𑌰𑌾𑌜𑌸𑍂𑌯𑌾𑌦𑌿𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌫𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑍍𑌯𑌸𑌂𑌶𑌯𑌮𑍍 || ௫ ||

𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌲𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌭𑌕𑍍𑌤𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑍈𑌃 |
𑌮𑌹𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌦𑌂 𑌚𑍈𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌨𑌮𑍍 || ௬ ||

𑌏𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌮𑌶𑍍𑌨𑍀𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌶𑌿𑌵𑌭𑌾𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 |
𑌰𑍌𑌦𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌨𑌰𑌕𑌂 𑌹𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤 𑌰𑍌𑌦𑍍𑌰𑍀𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍇𑌦𑌨𑌃 || ௭ ||

𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑌤𑌃 |
𑌶𑌾𑌮𑍍𑌭𑌵𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌭𑍁𑌞𑍍𑌜𑍀𑌤 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 || ௮ ||

𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨𑍈𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 |
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌞𑍍𑌚 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌞𑍍𑌚 𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌞𑍍𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 || ௯ ||

𑌏𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌯𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑍂𑌲𑌮𑌨𑍍𑌤𑌤𑌿 |
𑌪𑌾𑌣𑍇𑌵𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌲𑍇𑌷𑍁 𑌰𑌾𑌜𑌸𑍇𑌵𑌂 𑌶𑍈𑌵𑌾𑌲𑌯𑌂 𑌹𑌰𑍀 || ௰ ||

𑌸𑍌𑌵𑌰𑍍𑌣𑍇 𑌰𑌾𑌜𑌤𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑍇 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑍇 |
𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌲𑌿𑌪𑍍𑌤𑍇 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌵𑌾 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌗𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌶𑍁𑌚𑍇 || ௰௧ ||

𑌤𑍇𑌨𑌾𑌨𑍍𑌨𑌸𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌭𑍁𑌞𑍍𑌜𑍀𑌤 𑌵𑍇𑌦𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌮𑍍 |
𑌶𑌿𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌵𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 || ௰௨ ||

𑌸𑌂𑌹𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌨𑌾𑌶𑌨𑌃 |
𑌪𑌾𑌪𑍋𑌘𑌘𑍍𑌨𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑌤𑌃 || ௰௩ ||

மநோவாக்காயஜைஃ பாபைஃ [illegible] லிப்யதே ந கர்ஹிசித் ।
[illegible] ஶ்ருதி[illegible]ஸநாதநீம் ॥ ௧௪॥

ப்ரமாண[illegible] தஸ்ய [illegible] ।
நிர்மால்ய[illegible] ஸஞ்ஜீர[illegible] ௧௫॥

[illegible] யாதநா[illegible] ।
ப்ரஸாதாந்நம் ப்ரஸாதாம்பு பாதாம்பு ச பிநாகிநஃ ௧௬॥

ஸம்ஸாரவிஷவ்ருக்ஷஸ்ய குடாரோ பவதி த்ருவம் ।
[illegible] ௧௭॥

ப்ராஶ்நீயாத்ஸ்வயம் ப்ராஜ்ஞோ ऽந்யேஷாம் [illegible] ந கர்ஹிசித் ।
[illegible] ஶம்போர்நிர்மால்யகாரணம் ௧௮॥

[illegible] தோஷேண நைவ [illegible] ।
[illegible] ௧௯॥

பாதாப்ஜஸலிலம் ஶம்போ[illegible] ஸம்ஸ்புடஃ ।
[illegible] ௨௦॥

ஸர்வேஷாம் ஶிவநிர்மால்யம் ஸர்வபாபவிநாஶகம் ।
க்ருஷ்ணவேணீ [illegible] பாபநாஶிநீ ॥ ௨௧॥

பிநாகிநீ ச காவேரீ கங்கா ச யமுநா ததா ।
கோதாவரீ பீமரதீ நர்மதா ச ஸரஸ்வதீ ௨௨॥

ஸதா ஸந்நிஹிதாஸ்தா ஹி ஶம்போஃ பாதாம்புஜாம்புநி ।
[illegible] ௨௩॥

[illegible] ஶ்ருதி[illegible]காஃ ।
ஶிவாபிஷேகஸலிலம் நித்யம் ப்ராதஃ பிபந்நரஃ ௨௪॥

குஷ்டஜ்வராபஸ்மாராத்யைர்முச்யதே நாத்ர ஸம்ஶயஃ ।
ஶிவஸ்ய பாத[illegible] ॥ ௨௫॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௬॥

ஏதம் ஸத்யமிதி [illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௭॥

[illegible] ।
[illegible] நிர்மால்யம் [illegible] ॥ ௨௮॥

திரூராஜ்யமேவமேவைத தேவஸங்காஸாமிகீர்த்திதி: ।
கலமேவ்யாணுரீமாய ஹரஜ்ஜேஷிவதிவாடிதி ॥ ௨௯ ॥

மாம்ஸம்ஸவிஷா ரகுத்ரஸ ஹாஜ்ஜேஷத்ருணஸம்மய: ।
கலவிஷ்ணுதியோரர்த்தம் ஸோரஸம்ஹரணாதிஜிஹ்வயா ॥ ௩௰ ॥

கலஜேநருஷ்டி யோரர்த்தம் ஸவிஷாணம் நாத்ர ஸம்மய: ।
நவம்ஹரா ராயநாக வர்ணம்த்ரிஷ்ட மொகேஷவாவாரம் ॥ ௩௧ ॥

ஸவரதீயரூாவிஷேகலஸ்ர ஷம்ஹஷா நாம்பரமோஸநாக ।
ததமேவாரஜா ஹாம்ஜீம்த மாஜ்ஞம் யயாஸாவம் ॥ ௩௨ ॥

திவேஷிதஞ தேவாய தவேஷம் ஷாத மாஷயே ।
ரூஷயாமேநா நமொமேந நவண்ணாய ஸமேவிருதம் ॥ ௩௩ ॥

ஹவாஷாஷிய ஹாந்ருத்ராவேஷஸமோவியி: ।
ஹாவயேக ஷாஸஹதம் ஸ்வம்ஹக்ஷயேஜகஷாவந ॥ ௩௪ ॥

வத்ரம் வாஷம் ஹயம்தேதாய ஜவாநாஷ்ய மேஷயம் ।
மிவாவர்ணம் விநாஷ்ணு ஸஷ்யாஹவதி கிஷ்ஷி ॥ ௩௫ ॥

வ்ராணாஷ்ரிஹோத்ரம் ய: கயருாஷிவவேஷ்ய வ்யஸாஷத: ।
கஸ்மேயாயதஜஸ்ய ஸிஷேஷ்ய ஸிஷிம்வஹேதஸ: ॥ ௩௬ ॥

வேநவேஷ்யமஜம் வாநீயம்ஷமருநாக ஸ்கந்தம்யா ।
ரஸாநு ஹக்ஷஸ்ய ஜிஹ்வாஷ்ராஷ ஷ்ரமீதி மிவோரவஷக ॥ ௩௭ ॥

வாணிதிவெஜருமி திவேஷ்வகணாஷ:கவிவஷயா ।
வதஜவிஹருளதமேஹ பாஷ ராயணவர்வவ ॥ ௩௮ ॥

திமேருாஜ்யவிக்ரதேஷ்மாஷ்ர வ்யணேதாரோரஹவநு ஷிஜா: ।
த்ரிணேத்ராயாநவிரு தாஜம்மேவேந க்ஷிணாஸமம் ॥ ௩௯ ॥

மிவோவ ஹோஷ்ய மேவியம்நி மேருாஜ்ய மிதி கய்யதே ।
ஹோஜ்யம்யாயருமிதி தேயா ஷஷ்யஜதஷிஷ்யதே ॥ ௪௰ ॥

தேவஸ்வம்தேவதாத்ரவ்யம் திவேஷ்யஜ திவேஷிதம் ।
வம்பத்ரவ்யம் பஹி:கஷிஷம்திமேருாஜ்யம் ஷஷியம் ஷ்யதம் ॥ ௪௧ ॥

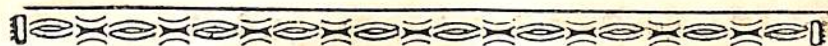
தேவஸ்வம் க்ஷேத்ரவஸ்ராஷி ஷாஸீ ஷாஸாஷி கஜயா ।
தேவத்ரவ்யம்ஹோமரவ்யம் ரதஹஷாஷிகஜயா ॥ ௪௨ ॥

திவேஷ்யஜ மிவாயேதிபக ஸம்கஷ்த மாஷரக ।
வத்ரவாஷாஜவாநீயஷ்ஷக்ஷ நரஸாஷிகம் ॥ ௪௩ ॥

𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂 𑌪𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌂 𑌫𑌲𑌂 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌆𑌦𑌾𑌯𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌯𑍋 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌰𑍋 𑌨𑌰𑌕𑌮𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 ॥ ௪௪ ॥
𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑍇𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌵𑌨𑍀𑌯𑌂 𑌹𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌾𑌵𑌨𑌂 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌮𑍍 ॥ ௪௫ ॥
𑌚𑌣𑍍𑌡𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌞𑍍𑌜𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 ।
𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌦𑌾𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௪௬ ॥
𑌬𑌾𑌣𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍇 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑍇 𑌰𑌤𑍍𑌨𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍𑌭𑍁𑌵𑌿 ।
𑌆𑌦𑌿𑌮𑌾𑌸𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌸𑍍𑌥𑌾𑌣𑍋 𑌨 𑌦𑍋𑌷𑌕𑌃 ॥ ௪௭ ॥
𑌪𑌞𑍍𑌚𑍈𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌨𑍈𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌶𑍋𑌧𑌯𑌤𑍍𑌯𑌘𑌾𑌨𑌿 𑌹𑌿 ।
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑍇 𑌷𑌡𑍍𑌵𑌿𑌧𑍇 𑌭𑍋𑌜𑍍𑌯𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑍇 ॥ ௪௮ ॥
𑌵𑌿𑌧𑌾𑌯𑌕𑌾𑌨𑍍𑌯𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌵𑌚𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌬𑌹𑍂𑌨𑍍𑌯𑌪𑌿 ।
𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑍇 𑌕𑌥𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 [illegible] ॥ ௪௯ ॥
𑌨𑌿𑌷𑍇𑌧𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑍇 [illegible] ।
𑌇𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾 𑌕𑌥𑌿𑌤𑌾 [illegible] ॥ ௫௰ ॥
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌲𑌂 [illegible] ।
𑌤𑌥𑌾 [illegible] 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌂 [illegible] 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 ॥ ௫௧ ॥
𑌵𑌿𑌧𑌾𑌯𑌕𑌵𑌚𑌾𑌂𑌸𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍇𑌧𑌵𑌚𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌚 ।
𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑍁 𑌵𑌿𑌮𑍋𑌹𑌾𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 [illegible] ॥ ௫௨ ॥
𑌨𑌾𑌗𑌨𑌾𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑌪𑍍𑌰𑌣𑌾𑌶𑌨𑌮𑍍 ।
𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ॥ ௫௩ ॥
𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 [illegible] ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 [illegible] 𑌨𑌾𑌗𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௫௪ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇 𑌨𑌾𑌗𑍇𑌶𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇

𑌨𑌵𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌪𑌰𑍍𑌣𑌃.

ஒன்பதாவது அத்தியாயம்.

தாமரைமேலயனும் அரியும் தமதாள் வினையால்தேடிக்
காமனை வீடுவித்தான் கழல்காண்பிலராயகன்ருள்
பூமருவுங் குழலாள் உமைநங்கை பொருந்தியிட்டகீல்ல
பாமருவுங் குணத்தான் உறைகோயில் பாதாளே.

இவ்விதம் சொன்ன சூதரை நோக்கி, ஓ பேரறிவு பெற்று எல்லாமுணர்ந்த சூதமுனிவரே! கருணைமிகுந்த கனவானே! சிவநிர்மால்யத்தை கிரகிக்கக் கூடாதென்று சிலர் சொல்லுகின்றனரே, வேத வ்யாஸரின் சிஷ்யரான நீர், சிவனுக்கர்ப்பணஞ் செய்து கிரகிக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகின்றீர். ஆகையால் எங்களுக்கு அது விஷயத்தில் பெரிதான சந்தேகமுண்டாய்விட்டது, அதைத் தாங்கள் நிவிருத்தி செய்யவேண்டுமென்று வேண்ட, அதைக்கேட்டுச் சூதரும் அவர்களை நோக்கி, ஓ முனிவர்களே! இது ரகஸ்யமான விஷயம், எனது ஆசார்யன் உபதேசித்தபடி தெரிந்தவரை சொல்லுகின்றேன், ஸாவதானமாகக் கேளுங்கள்;

ஸதாசிவனுடைய நிர்ம்மால்யத்தை ஸ்வீகரித்த பிராமணோத்தமன் இராஜஸூயம் முதலிய யாகங்களின் பயனை அடைவான், சந்தேகமில்லை; அது நிர்ம்மால்யமானதால் சிவபக்தியால் நிர்மலமான சித்தமுடையவர்களே கிரகிக்கவேண்டும், தேவர்களுக்கெல்லாம் ஈசனுன என்னிடத்திலும் சண்டேச்வரரிடத்திலும் அனுமதி பெற்றுக்கொண்டு எனது நிர்மால்யத்தை யருந்த வேண்டுமென்று ஈசன் கட்டளையிட்டிருக்கின்ருர்.

ருத்திரர் அருந்தினதை அருந்தவேண்டும். பானம் செய்ததைப் பானம் செய்யவேண்டும், முகர்ந்ததை முகரவேண்டுமென்று சுருதியும் மொழிகின்றது, இதர தெய்வத்தின் நிவேதனத்தைப் புஜித்தால் சாந்திராயண விருதத்தை அனுஷ்டிக்க வேண்டும், நிர்மால்யத்தை புஜிக்கக்கூடாதென்பது சிவபக்தியில்லாதவர்கள் விஷயம்.

பாணலிங்கம், சந்திரகாந்தம், ரஸம், ஸுவர்ணம், வெள்ளி, தாம்ரம் இவைகளால் நிர்மாணம் செய்யப்பட்ட லிங்கங்கள், சித்தர்களால் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட லிங்கம், ஸ்வயம்பூலிங்கம்

இவைகளில் சண்டேசருக்கு அதிகாரமுண்டு, ஆகையால் அவ ருக்கு நிவேதனம் செய்தே கிரகிக்கவேண்டும், அவைகளில் வேத மும் ஆகமமும் கலந்திருக்கின்றது, சிரத்தால் சிவநிர்மால்யத்தை பக்தியுடன் எவன் தரிக்கின்றானோ அவன் மிகப் பரிசுத்தன், புக்தி முக்திகளுக்குப் பாத்திரமாவானென்று குமரக்கடவுள் கூறியிருக்கின்றார், ஓ முனிபுங்கவர்களே! பாதஜலமும் நிர்மால் யமும் பக்தியுடன் கிரகிக்கப்பட்டால் மனம், வாக்கு, சரீரம் இம் மூன்றுகளாலும் ஏற்பட்ட பாபங்கள் நசித்துவிடும். இது விஷ யத்தில் (ததச்யாம) என்கிற சுருதி, பிரமாணமாகின்றதென்று உண்மை உணர்ந்தவர்கள் சொல்லுகின்றனர், சித்தசுத்தி யில்லா தவர்கள் நிர்மால்யத்தை புஜித்தால் கடுமையான யமயாதனையை அடைவார்கள், சிவனுக்கு நிவேதனம் செய்யப்பட்ட அன்னம் ஜலம், பாதலம், இம்மூன்றும் ஸம்ஸாரமென்கிற விஷக்கொடியை அறுக்கும் கோடாலியாகும்.

தான் ஆராதிக்கும் ஆத்மலிங்கத்திற் கற்பித்ததை அறிந் தவன் தானே அருந்தவேண்டும். மற்றவர்களுக்கு அளிக்கக் கூடாது, தான் நிர்மலமானதால் அருந்துபவர் சித்தத்தை நிர் மலமாகச் செய்யும் சிவநிர்மால்யத்தை வேதியர்கள் விதிப்படி அவச்யமங்கீகரிக்கவேண்டும், எள்ளில் பதிறுயில் ஒருபாகமோ, திருணத்தின் நுனியில் தொங்கும் பனித்திவலையளவோ, சம்பு வின் பாதஜலத்தை அருந்தினவன் ஸம்ஸாரத்திலிருந்து விடு படுவான், பிரம்மசாரி முதலான நான்கு ஆச்ரமத்தோர்களும் பாபம் அணுகாமல் செய்யும் சிவபாதோதகத்தைக் கட்டாய மாய் கிரகிக்கவேண்டும், கங்கை, யமுனை, ஸரஸ்வதி, நர்மதை, கோதாவரி, பீமரதி, கிருஷ்ணை, துங்கபத்திரை, பாலார், பெண் ணையார், காவேரீ முதலிய புண்யநதிகள் சிவபாத தீர்த்தத்தில், சான்னித்தியமாயிருக்கின்றன, இதுவிஷயத்தில் எல்லா நதிகளும் ஈசன் பாதத்தில் நின்றும் பெருகுகின்றனவென்று மொழியும் முண்டகோபநிஷத்துப் பிரமாணமாயிருக்கின்றது.

சிவபாத தீர்த்தத்தை நித்தியமாக பானம் செய்பவருக்குக் குஷ்டம் அபஸ்மாரம் முதலிய மஹாரோகங்களுங்கூட சீக்கிரம் நசித்துவிடும், சிவபாதஜலத்தை சங்கத்தில் பூர்த்திசெய்து சந் தணம் புஷ்பங்களால் பூஜித்து மந்திரஜபத்துடன் புரோக்ஷித் துக்கொண்டு உள்ளே அருந்தினவன் தனக்கு முன்பத்து பின்

பத்து தாஞெருவன், ஆக இருபத்தியொரு பேர்களை கரையேற் றுவானென்று போதாயனமுனி மொழிந்திருக்கின்றார்.

வேதியன் சிவனுக்கு அர்ப்பணம்செய்து சிவநிர்மால்யத்தை யே புஜிக்கவேண்டுமென்று ஜாபால சுருதியும் சொல்லுகின்றது, அவ்விதம் செய்யாமல் புசித்தவன் மாம்ஸம், மலம் மூத்திரங்க ளையே அருந்தினவனுவான், சிவனைச் சிந்தித்துக்கொண்டு புஜித் தவனே புஜித்தவன், அப்படியல்லாதவன் மலத்தையே அருந்தி னவனுவான், சந்தேகமில்லை. சிவலிங்காராதனத்திற்கு மேலான புண்யம் மூவுலகத்திலும் கிடையாது. சிவபாததீர்த்த ஸ்நாநத் திற்கு மேலான தீர்த்தஸ்நாநமும் கிடையாது. எல்லாம் அதிலே யே அடங்கியிருக்கிறது, ஆகையால் சித்தத்தின் சுத்தியைக் கருதி சிரத்தையுடன் சிவனுக்கு அர்ப்பணம்செய்து சுத்தமான அன்னத்தை அருந்தவேண்டும், லோபத்தால் அருந்தக்கூடாது. சண்டேசருக்கு அர்ப்பணம் செய்ததையும் அருந்தக்கூடாது, சந்தனம் புஷ்பங்கள் விஷயத்திலும் இதே விதி, தன்னை தாச னுக நினைத்துக்கொண்டு பத்திரம் புஷ்பம்முதலிய எல்லாவற்றை யும் சிவார்ப்பணம் செய்தே கிரகிக்கவேண்டும், இல்லாவிடில் பாவியாவான், சிவநைவேத்யத்தைக் கொண்டு பிராணுஹூதி செய்பவனுக்கு அநேக அசுவமேதயாகம்செய்த பயன் லபிக்கும், நைவேத்யத்தை முன்பு கண்ணுல் கிரகித்து பின்பு பக்தன் நாக்கி லிருந்து அதின் ருசியை அருந்துகின்றேனென்று சிவனே சொ ல்லியிருக்கின்றார்.

பாணினி, பதஞ்சலி, ஜைமினி, கணுதர், கபிலர், கௌதமர், வ்யாஸர் முதலிய முனிவர்களும் சிவநிர்மால்யத்தை ஸ்வீகரித் தே, சாஸ்திரங்களைச் செய்யும் வல்லமை பெற்றார்கள்.

நிர்மால்யமானது தேவஸ்வயம், தேவதையின் திரவ்யம், நை வேத்யம், நிவேதிதம், சண்டத்திரவ்யம், பெகிட்சிப்தமென்று அறுவகையாகும், பூமி, பசுக்கள், வேலைக்காரர்கள், தேவஸ்வ மெனப்படுகின்றனர். தங்கம் வெள்ளி ரத்தினமுதலிய நகைகள் தேவத்திரவியமெனப்படும், சிவார்கமென்று சங்கர்ப்பம் செய்யப் பட்டது நிவேத்யமெனப்படும், நிவேதனம் செய்யப்பட்டது. நிவேதிதமெனப்படும், பிரமன் தேவன் அசுரர்களால் பிரதிஷ்டை

செய்யப்பட்ட லிங்கத்தின்முன் அர்ப்பணம் செய்யப்பட்டது. சண்டத்திரவியமெனப்படும், பாணலிங்கம், லோகலிங்கம், ரத்ன லிங்கம், ஸ்வயம்பூலிங்கம், பிரதிமை இவைகளில் சண்டருக்கு அதிகாரமில்லை, வெளியிலிரைக்கப்பட்டது. பெகிட்சிப்தம், அது பிசாசங்களைச் சேர்ந்தது. ஒன்றுக்கும் யோக்யமில்லை. இவைகளில் நிவேதனம் செய்யப்பட்டதைத் தவிர மற்ற ஒன்றையும் அணுமாத்திரங்கூட கிரகிக்கக்கூடாது, நிவேதனம் செய்ததை அவச்யம் கிரகிக்கவேண்டுமென்பதில் நூற்றுக்கணக்கான விதிகளிருக்கின்றன. விலக்கு விதிகளோவெனில், மற்ற ஐந்து விதத்தையு மொருவரும் கிரகிக்கக்கூடாது, பக்தியில்லாதவன் ஒன்றையும் கிரகிக்கக்கூடாதென்கிற விஷயத்தை யுடையவைகள்.

ஓ தவசிகளே! நாகநாதனுடைய நிர்மால்யமானது பக்தர்களோ, பக்தியில்லாதவர்களோ, எல்லாருடையவும், எல்லாப் பாபங்களையும் நசிக்கச்செய்யும். பக்தர்களை விசேஷமாகக் காக்கும்.

ஓ முனிவர்களே! மோக்ஷத்தை விரும்புகின்றவர்கள் பக்தியால் பரிசுத்தமான மனத்துடன் நாகநாதன் நிர்மால்யத்தை அவச்யமருந்தவேண்டும்.

யாதெனில், மோக்ஷமென்றால் ஒருநாளும் மரணமின்றிய அமிருதத்தன்மை அமிருதவல்லியின் தவப்பயனான அமிருதேசன் அருந்திய அன்னம் அமிருதமாய்விடுமல்லவா, ஆகையால் அதை அருந்தினவனுக்கு அமிருதத்தன்மை அவச்யம் கைகூடுமென்பதில் சிறிதேனும் ஐயமில்லை.

ஆகையால் பாமணி க்ஷேத்திரத்திற்கு நிகரான க்ஷேத்திரம் பூவுலகிலில்லையென்பது திண்ணமென்று சொல்லி முடித்தார்.

நாகேச க்ஷேத்ர மாகாத்மியத்தில்

ஒன்பதாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

𑌅𑌥 𑌷𑌷𑍍𑌠𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

𑌸𑍂𑌤𑌃—

[illegible] 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
[illegible] 𑌨 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ॥ ௧॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ ௩॥
[illegible] ।
𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 [illegible] ॥ ௪॥
𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣 [illegible] ।
[illegible] 𑌶𑌿𑌵𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௫॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ ௬॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ ௭॥
[illegible] ।
[illegible] 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 [illegible] ॥ ௮॥
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 [illegible] ।
[illegible] ॥ ௯॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௦॥
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿 [illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௧॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௨॥

𑌸𑍃𑌜𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑍍𑌵𑍃𑌷𑌧𑍍𑌵𑌜𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌹𑌰𑌣𑌮𑍍 ।
𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌵𑌾𑌰𑌵𑌤𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌜𑌾𑌨𑍇 𑌭𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥ ௧௩॥

𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌮𑍍𑌬𑌕𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌮𑍍 ।
𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇𑌨 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑍋𑌽𑌭𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥ ௧௪॥

𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌵𑌦𑌾𑌮𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌤𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌸𑌵𑌶𑍍𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௧௫॥

𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾 𑌨𑌹𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌃 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍂𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍𑌸𑍋𑌮𑌜𑌨𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 ॥ ௧௬॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌧𑌿𑌕𑍋 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌨 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌧𑌿𑌕𑌃 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍 ।
𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌂 𑌹𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌧𑌿𑌕 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃 ॥ ௧௭॥

𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌪𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌹𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌃 𑌵𑌰𑌿𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌲𑌕𑌃 ॥ ௧௮॥

𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌃 𑌪𑌰𑌃 𑌪𑌤𑌿𑌸𑍍𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌕𑌾𑌰𑌕𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ॥ ௧௯॥

𑌶𑌿𑌵𑍋 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋𑌽𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌮𑌤𑌃 ।
𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌯𑍋𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑍋 𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌨 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥ ௨௦॥

𑌤𑌦𑌾 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇 𑌨𑍈𑌵 𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌮𑌤𑌃 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌨𑍈𑌵 𑌹𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௨௧॥

𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌵𑌰𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌮𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ॥ ௨௨॥

𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟 𑌇𑌤𑌿 𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌃 ।
𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌮𑌗𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌮𑍋𑌚𑌕𑌃 ॥ ௨௩॥

𑌏𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌹𑌾𑌸𑌸𑍁𑌭𑌾𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌹𑌰𑌿𑌂 𑌹𑌰𑌂 𑌚 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌹𑍀𑌨𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌮𑍍 ॥ ௨௪॥

𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌨𑌨𑍍𑌯𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌾𑌹 𑌹𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃 ।
𑌯𑌥𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌜𑌗𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌃 ॥ ௨௫॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌕𑌮𑌲𑌾𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌾𑌣𑍀 𑌤𑍁 𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑍀 ।
𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌶𑌵𑌸𑍍𑌸𑌰𑌾𑌨𑍍 ॥ ௨௬॥

𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂𑌸𑌂𑌸𑍂𑌤𑌂 𑌮𑍇𑌹𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌯𑌿𑌕𑍋𑌨𑌕𑌃 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌦𑌾𑌶𑌰𑌥𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃 ॥ ௨௭ ॥
𑌶𑌿𑌵𑌂 𑌶𑌮𑍍𑌭𑍁𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌷𑍍𑌟𑌤𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇𑌤𑍍 ।
𑌰𑌾𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌲𑍍𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌬𑌿𑌕𑌾𑌪𑌤𑍇𑌃 ॥ ௨௮ ॥
𑌕𑍋𑌟𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌯𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌮𑌿𑌷𑍍𑌟𑌤𑌃 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌸𑌦𑌾𑌶𑌿𑌵𑍇 ॥ ௨௯ ॥
𑌗𑌣𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍇𑌵𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌦𑌿𑌗𑍀𑌤𑌤𑌃 ।
𑌪𑌾𑌪𑌾𑌤𑍍𑌪𑌾𑌪𑌤𑌰𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌾𑌪𑌾𑌤𑍍𑌪𑌾𑌤𑌕𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ ௩௦ ॥
𑌤𑌤𑍍𑌪𑌾𑌪𑌾𑌤𑍍𑌪𑌾𑌤𑌕𑌾𑌦𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌪𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃 ॥ ௩௧ ॥
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌲𑍀𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌃 𑌪𑌰𑌃 𑌸 𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌶𑍍𑌶𑌿𑌵𑌸𑍍𑌸𑌾𑌮𑍍𑌬𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌗𑍋𑌚𑌰𑌃 ।
𑌉𑌮𑌾𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑍁𑌰𑍈𑌃 ॥ ௩௨ ॥
𑌯𑍋𑌽𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌮𑍍 ।
𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌶𑌿𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌚 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌂 𑌸𑍋𑌽𑌤𑌿𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑍀 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௩௩ ॥
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌸𑌞𑍍𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌧𑌿𑌜𑌮𑍍 ।
𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 𑌘𑍋𑌰𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌰𑌜𑌸𑍋 𑌹𑌿 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 ॥ ௩௪ ॥
𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌮𑍋𑌹𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑌶𑍍𑌚 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌹𑌿 𑌤𑌮𑍋𑌗𑍁𑌣𑌾𑌤𑍍 ।
𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌕𑌲𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑌮𑍍𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௩௫ ॥
𑌸𑌾𑌂𑌖𑍍𑌯𑌯𑍋𑌗𑌃 𑌕𑌾𑌪𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌧𑌿𑌸𑍍𑌥𑌯𑌃 ।
𑌸𑌕𑍇𑌨 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌜𑌾𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌰𑌜𑌸𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌤𑌮𑌸𑌾 𑌵𑍇𑌶𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌸𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌭𑍋𑌗𑌜𑌾𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ ௩௬ ॥
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌕𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌭𑌵𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥
𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵𑌣𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌃 𑌕𑌥𑌿𑌤𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌯𑌜𑍇𑌤𑍍 ॥ ௩௮ ॥
𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌈𑌶𑌾𑌨𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇𑌤𑍍 ।
𑌦𑍋𑌷𑌾𑌕𑌰𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌦𑍍𑌦𑍋𑌷𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌲𑍇𑌶𑌶𑍋𑌧𑌨𑌮𑍍 ॥ ௩௯ ॥

ஃஹாதெவ நஃக்ஷாரொாயுா நதா நஃதி ஶ்ரு தம்।
ஹஷ்டோாஶுஃஜிதஸவுாஜோா யுதவாஶவத வுதஃ॥ ௪௰॥
க்ஷாாாயஹஸ்ரிமிஸ்ஸம்ஹ ம்வாா ாஹஶவக் ஸாாநு।
ஶிவஶிஜ்ஞாவு நாஸக்த வெதவெ ஶிவஜ நெநெ॥ ௪௧॥
ஓஞஃோவாஸ்ஃதவா யெத்யஷ்ஸளஷீஃநஃதெஶிகஃ।
நாாாயணாக்வபரெஞ திவதெதாக்ஷஸக் ஹஷொாஹஉஜஃ॥ ௪௨॥
ஷம்ஶீக்ரு தொ யெநதஸ்ய ஶம்ஹொஃ கஸ்லஷ்ரு ஶொாஹவெக்।
ப்ரஹ்மணாஞ கவாஶாமிவிநஷாநாம் யஜெ யஜெ॥ ௪௩॥
ஃஶாாஃவெணயஸ்யாம்ெஹ ஹாஸம்தெ கொாக்நதஜ்ஸஃ।
கவுாஞாஃகஃஃஉஸ்ய ஃம்ஷ ாஃாஷி கிடெ ஷயா॥ ௪௪॥
யதெ வ்ருதியரம் யொாக்ஸளதஜ்ஸஃ கொாக்நவிஷ்யதெ।
ஹக்தி ரெவ வரெஶஸ்ய வாஶ ஃக்தி வியாயிநீ॥ ௪௫।
இத்யுஶ்தாஹொஷாகிஞ ஶ்ரு தாஃஃஶவெதஃநெஃ।
ஸவுஃந்யக் ஃஶித்யஜ்ய ஶிவொயெயஸ்ளிவம்காஃ॥ ௪௬॥
இத்யவு ஶிவாகொுாஶொாநஶ்ருதஃ கெந ஹெதந்நா।
தஸ்மாஃவஹவஸாஶக்ருஸஃ ாாயய ஶஜ்ஜநம்॥ ௪௭॥
இதி ஃம்ஶ்ராவநிஷஃ ஜாஹ்ருத்யாம்கொாநவிஹ்ருஃஃ।
ஸ்ருஜ்யஞெ பஹவொாரஃருா கநதாஸ்யுவதஃஃவாஃ॥ ௪௮॥
நாாாயணா கஸம்வ்யாதாஷெவஷெவெநஶம்ஹநா।
ஸம்ஹதஃா வுநஷ்லெஷொம் காஶாரக்ஷ்வீஃஹெஸ்வாஃ॥ ௪௯॥
இதி ஶ்ருதஸ்வாக்யம் ஹி ஶ்ருஃயதெ கிஞ ஹண்யதெ।
ப்ரஹ்மாவிஷ்ணொஃவுநெநெவெகொவிஷ்ணுஃராஜ்ருஃிநெதயா॥ ௫௰॥
ாம்ஶ்வாஸ்யுஃிநெ ாஜ்ருஸ்ஷாஶிவஃிநெதஸஃ।
ததஃவாம் ஶிவெநெநவகாஶஃ காஶஹரொாயதஃ॥ ௫௧॥
யதஸ்ஷாநீம் நஃிவாநாாத்ரம் நஸஞாவாஸஸ்ளிவஹவகெவஶஃ।
இதி ப்ர வாணெ தா ஶஃந்ய ஃஶம் ஶ்ருதிஃ பூஃாணம்
ஹவதி ஷயம் ஃஜாஃ॥ ௫௨॥

𑌯𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌨𑌾𑌪𑌰𑌮𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌧𑌿𑌕𑌞𑍍𑌚𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍।
𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃𑌪𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨 𑌬𑌲𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌸𑌂𑌶𑌯𑌂𑌕𑌾𑌠𑌕𑌂𑌪𑍍𑌰𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑌿॥
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌸𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑍍𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌃।
𑌉𑌪𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑌿𑌨𑌹𑌾𑌸𑌤𑍇 𑌕𑍃𑌶𑌾𑌨𑍋 𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌕𑌯𑌾।
𑌤𑌦𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌮𑌹𑌾𑌸𑌾𑌹𑌾𑌤𑍀𑌥𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑍀𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃॥ ௫௪॥
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌪𑍁𑌰𑍋𑌗𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌶𑌵𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌃।
𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂𑌪𑌤𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶𑌃 𑌶𑌿𑌵𑌃𑌪𑌶𑍁𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃॥ ௫௫॥
𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌪𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌦𑍈𑌵𑌤𑌾𑌨𑌾𑌞𑍍𑌚 𑌦𑍈𑌵𑌤𑌮𑍍।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂𑌤𑌂𑌪𑌰𑌂𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃॥ ௫௬॥
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸 𑌨𑌾𑌗𑌨𑌾𑌥𑍋𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾𑌂𑌬𑌿𑌕𑌯𑌾𑌸𑌹।
𑌧𑍍𑌯𑍇𑌯𑌸𑍍𑌸𑌦𑌾𑌤𑌯𑍋𑌃𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌦𑌂𑌮𑌹𑌤𑍍॥ ௫௭॥

𑌇𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇 𑌨𑌾𑌗𑍇𑌶𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇

𑌦𑌶𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌃 ॥

பத்தாவது அத்தியாயம்.

காலையில் உண்பவருஞ் சமண்கை யருங்கட் டுரைவிட்டன்று
ஆலவிடம் நுகர்ந்தான் அவன்றன் அடியேபரவி
மாலையில் வண்டினங்கள் மதுவுண்டிசை முரலவாய்த்த
பாலையாழ்ப் பாட்டுகந்தான் உறைகோயில் பாதாளே.

மறுபடியும் சூதர் சௌனகாதிகளை நோக்கி, ஓ அருந்தவம் புரியுமந்தணர்களே! தானகவே கிளம்பியிருக்கும் நாகேச லிங்கத்திற்கு நிவேதனம் செய்யப்பட்ட பக்ஷயம், போஜ்யம் அன்னம் பானம் முதலியதை அவச்யமருந்தவேவேண்டும், அநேக அரசர்கள் நாகேசனுக்கு ஏராளமான அன்னம் பானம் பக்ஷயம் போஜ்யம் முதலியவைகளை நிவேதனம் செய்து அவைகளைக்கொண்டு பிரமகுலத்தோர்களை திருப்திசெய்வித்து முக்தியடைந்தனரென்று எனக்கனேகமாசிரியோரறிவித்திருக்கின்றனர்.

தேவர்களில் சிவனே அதிகம், மானிடர்களில் சிவநேசர்களே சிறந்தவர்களென்றும் எனக்கவர்களே மொழிந்துளர், அதை இப்பொழுது உங்களுக்குச் சொல்லுகின்றேன். விசேஷமாக வேதியர்களுக்கு சிவனே உபாஸிக்கவேண்டிய தெய்வம், சிவனே தேவர்களில் பிராமணரும் அவர்களில் மேலானவரும், ஸம்ஹாரத்தால் தமோகுணராயினும் ஸ்வபாவத்தில் ஸத்வகுணமுள்ளவருமானதால், ஸாமவேதமானது நீர் தேவர்களில் பிராமணரென்று பகருகின்றது, எல்லோருக்கும் ருத்திரர் மேலாயிருப்பவரும் மஹாரிஷியுமாயுமிருக்கின்றுரென்று மற்றொரு சுருதி சொல்லுகின்றது.

எல்லா உலகத்திற்கும் நான் கர்த்தன், எனக்குக் கர்த்தன் மஹேசுவரர், அந்த தேவனுக்குக் கர்த்தனொருவனுமில்லை, அவரது இடதுபாகத்திலிருந்து நானும், வலது பாகத்திலிருந்து நான்முகனும் முகங்களிலிருந்து ஆறு அவயவங்களுடன் கூடின மறைகளுமுண்டாயினவென்று விஷ்ணுவும் விண்டிருக்கின்றூர்.

ஓ சிவயோகிகளே! அயனுமரியுந்தேடியதும், தேடியும் சிரத்தையும் பாதத்தையும் பாராததும், அயனது ஐந்தாவது சிரத்தைக் கொய்ததும், காலனைக்காலாலுதைத்ததும், காமனைக்கண்ணாலெரித்ததும், தனமதத்தாலிராவதத்திலேறினபடியே கைலாயத்திலேறி ஆலயத்தை வலம்வந்த தேவர்கோன் கொட்டத்தை விட்டிடச்செய்ததும், காளகூடத்தைக் கபளீகரித்ததும், அந்தகாசுரனை யழித்ததும், அடங்கா அகங்காரம் கொண்ட கங்கையை சடையினொரு சிறு ரோமத்தின் நுனியிலடைக்கியதும், அயனுமரியும் கார்க்கும் தக்கன் யக்ஞத்தில் தக்கன் சிரத்தை யறுத்தக்னியில்ஆகுதிசெய்ததும், பூஷனெனும்பாஸ்கரன்பற்களை யுடைத்ததும், பகனெனும் பாஸ்கரன் கண்களைப் பிடுங்கியதும், அக்கினியின் மனைவியான ஸ்வாஹா தேவியின் நாக்கை யறுத்ததும், ஜலந்தரனுயிரை வதைத்ததும், முப்புரங்களையுமெரித்து முடித்ததும், பாருலகமாகும் தேரை ஒடித்ததும், விருஷபமான விஷ்ணுவின் முதுகிலேறியதுமான எண்ணிலடங்காத ஆச்சர்ய முற்ற பார்வதீசன் சரித்திரங்களைப் பகரயாரால் முடியும். மற்ற தேவர்கள் தேவர்களென்றே சொல்லப்படுகின்றனர், தேவதேவனென ஈசன் மகாதேவனென்றல்லவா சொல்லப்படுகின்றான்.

தேவர்களில் பகவானை ருத்திரர் பிராமணரென்றும், விஷ்ணு க்ஷத்திரியனென்றும், பிரமன் வைச்யனென்றும், இந்திரன் சூத்திரனென்றும் சொல்லப்படுகின்றது, வேதியனே சிவன், சிவனே வேதியன், ஆகையால் வேதியனைச்சிவனாய் நினைத்துப் பூஜிக்கவேண்டும்.

எல்லாரினும் ருத்திரர் மேலானவர், அவருக்கு மேலானவன் கிடையாது. இந்த விஷயத்தில் (விச்வாதிகோருத்ர) என்கிற, தைத்தரீய சுருதி பிரமாணமாயிருக்கின்றது, எல்லா தேவரினும் படைக்கும் பிரமன் பெரியவன், படைக்கும் பிரமனினும் அளிக்கும் ஹரி அதிகம். அளிக்கும் அரியைக்காட்டினும் அழிக்கும் ஹரனதிகம். அவரெல்லோருக்கும் பதியாயிருப்பவர், பரம்பொருளாகும்.

சிவனுக்குப்பிராமணத்தன்மைகாரணத்தாலேற்பட்டதல்ல, அமரர்களில் சிறந்தவர் சிவன், மனிதர்களில் சிறந்தவன் மற்றையோன், சமமாயிருப்பவர்களுக்கே சம்பந்த -முசிதமாகையால்

மறையோன் மஹாதேவனையே சரணமடையவேண்டும், இதுவிஷயத்தில் பிராமணன் பிராமணனை அனுசரிக்க வேண்டுமென்று மொழியும் சுருதியே பிரமாணம், எல்லா தேவர்களினும் சிறந்தவர் சிவனென்றறிந்தவனை யணுகாதேயுங்களென்று காலன்தனது கிங்கரர்களுக்குக் கட்டளையிட்டிருக்கின்றான்.

ஸம்ஸாரசாகரத்தில் மூழ்கியிருக்கும் ஜந்துக்களை நேரில் கரையேற்ற அம்பிகாபதியான மஹாதேவனையன்றி மற்ற ஒருவரும் சமர்த்தரில்லையென்று இரவியுமியம்பியிருக்கின்றார், இரக்த வெறிகொண்ட நரசிங்கத்தை, மூக்கால் கொத்தி எடுத்துக்கொண்டு விரைவாய் செல்லும் சரபத்தின் கோரமான உருவத்தைக் கண்டு திகிலடைந்து தேவர்களனைவரும் பின்னே சென்று ஹரியை யளிக்கவேண்டுமென்று பல்லைக்கெஞ்சிப் பிரார்த்தித்தனரென்று பகரும் மறையை மறைக்க எவராலாகும்.

ஈசுவரன் அனுக்கிரகத்தினாலேயே எனக்கு உலகத்தைக் காக்கும் சக்தியுடன் இலக்ஷ்மிக்குப் பதியாயிருக்கிறேனென்று மாதவன் மொழிந்திருக்கிறார். கிருஷ்ணபகவான் ஈச்வரனை வருந்தி பன்னிரண்டாண்டு தவம்புரிந்து ஸாம்பனெனும் புத்திரனையடைந்தார். இராமபிரான் சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டைசெய்து பிரம்மஹத்தியை விலக்கிக்கொண்டார், ஆகையாலவருக் கீடாரு, மேலேது, சிவனுக் கீச்வரத்தன்மை எப்பவுமுளது, மற்றவர்களுக்குச் சிவன் கருணையால் கிடைக்கின்றது, ஆகையால் முக்கியமான ஈசுவரன் சிவனே, மற்றவர்கள் ஈசுவரனென்று உபசாரமாகச் சொல்லப்படுகின்றனர், பரமான ஜீவனைக்காட்டிலும் பிரமன் பரன், அவருக்குமேல் விஷ்ணுபரன், அவருக்குமேல் ருத்ரன் பரனென்று தைத்தரீய சுருதி கதருகின்றது, பரப்பிரம்மம் அபரப்பிரம்ம மிரண்டும், பிரணவமே, அது பிரகிருதியெனும் மாயையில் லயிக்கின்றது, மாயையை வசமாய்க் கொண்ட மஹேசுவரனான சம்புவானவர் பிரணவத்திற்கும் விஷயமாகார், ஜாகரம் முதலான மூன்று அவஸ்தைகளுக்கும் சாக்ஷியான உமாபதியை பிரமன் முதலான யாவரும் வணங்கவேண்டும், அதேனென்றால், உகரம் மகரம், அகரமென்னும் மூன்று எழுத்துகள்ளும் சேர்ந்து உமையாகின்றன; அவைகளே மூன்று அவஸ்தைகள், அவைகளில் ஒவ்வொன்றில் ஈடுபட்ட மூவர்களும் மூன்று அஸ்வ

தைகளிலும் ஈடுபடாமல் ஸாக்ஷியாய் விளங்கும் உமாபதியை வணங்கவேண்டுமென்பதில் சிறிதேனும் ஸந்தேகமில்லையென்பதே காரணம்.

சிவனை உண்மையாயறிந்தவனே எல்லாம் துறந்த துறவியாவான், ஸத்துவகுணத்திலிருந்து அறிவும், சுகமும், ரஜோகுணத்திலிருந்து கெட்டறிவும், துக்கமும், ரோகமும், தமோகுணத்திலிருந்து சோம்பலும், நித்திரையும், மோகமும், மெத்தனமு முண்டாகின்றன, ஸத்துவத்திலிருந்து மறையோர் முதலிய மூன்று சாதிகளும், ரஜஸ்ஸிலிருந்து நான்காவது ஜாதியும், தமஸ்ஸிலிருந்து ஸங்கரஜாதியும் உண்டாயிருக்கின்றது, மற்றொரு இடத்தில் முதல் மூன்று வர்ணத்தார். கிரமமாக முக்குணங்களிலிருந்து முண்டாவதாகச் சொல்லியிருக்கின்றது, எவ்விதமாயினும், குணங்களுக்கு வெளியான சிவபெருமானே குணங்களுக்கிடான நான்கு வர்ணத்தார்களும் சரணமடையவேண்டிய தெய்வம். கிருதயுகம் முதலிய நான்கு யுகங்களுக்கும், கிரமமாகவே, அயனும் இரவியும், மாலும், மகேசுவரனும் தேவதைகளாகின்றன.

அவைகளில் எல்லா தோஷங்களும் குடிகொண்ட இக்கலியில் இதற்கு தேவதையான மகேசுவரனுடைய தியானமும் பூஜைக்குரிய பதார்த்தங்களை அளிப்பதுமே எல்லாதோஷங்களையும் விலக்சாதனமாகும்.

ஓ முனிவர்களே! ஒரு சமயம் வாராணஸிக்கு வந்த எனது ஆசிரியனை வேதவ்யாஸரை நோக்கி அங்கே வஸிக்கும் முனிவர்கள், ஓ வியாஸ மஹாமுனிவரே ! தாங்கள் ஒவ்வொரு புராணத்தில் ஒவ்வொருவிதமாகச் சொல்லியிருக்கின்றீர்களே, உண்மையில் தேவர்களில் சிறந்தவர் யார்? இது விஷயத்தை விசுவநாதன் சன்னிதியில் நின்று வலதுகையை தூக்கிக்கொண்டு சொல்லவேண்டுமென்று வேண்ட, அவரும் அப்படியே நின்றுகொண்டு நாராயணனுக்கு மேலான தேவதை இல்லையென்றியம்ப, உடனே நந்திகேசன் ஹுங்காரம்செய்து தூக்கினகையை மறுபடி மடக்க முடியாமல் செய்துவிட, உடனே, ஹே! தேவதேவ, மஹாதேவ, மஹேசுவர, பரமேசுவர, ஸ்மரஹர, புரஹர, நீலகண்ட, ஸாம்ப, சந்திரசேகர, கங்காதர, வீரபத்திர, விஷ்ணுவல்லப, விசுவநாத, முக்கண்ண, முதல்வனே, போற்றி போற்றி, ஓ அர்த்தநாரீசுவர,

அற்ப அறிவால் அகங்கொண்ட என்னை அடக்கி ஆதரித்தாள வேண்டுமென்று வேண்டினர்.

அப்பொழுது விசுவநாதன், அப்பா நந்திகேச! சிறியோர் பிழையை பெரியோர் பொறுக்கவேண்டும், கையைமடங்கச் செய் யென்று கட்டளையிட நந்திகேசனும் அவ்விதமே செய்து அனு மதி யளித்தார், அதுமுதல் எனது ஆசிரியன், வாஸுதேவனை வணங்கும்போதெல்லாம் நீறு பூசி, ருத்திராக்ஷம் பூண்டு சிவலிங் காராதனத்தில் பற்றுள்ளவரும், சிவனிடமிருந் துண்டானவரு மான, வாஸுதேவனை வணங்குகிறேனென்றே வணங்குகின்றான், அப்படியிருக்க சிவபெருமானுக்கு உலகில் நிகரேது.

ஒவ்வொரு யுகத்திலுமுண்டான மறையோன் மண்டையோடு களும், ஆதிகூர்மங்களின் முதுகோடுகளும், ஆதிவராகங்களினிகற் றுப் பற்களும், எவர் திருமேனியில் தொங்குகின்றனவோ, அவ ருக்கு ஈடு எவராவார் பரனை ஈசனுடைய பக்திதான் சம்சார பாசத்தை யறுக்கும் கத்தியென்று கனைக்கும் (வெண்குதிரை) சுவேதாசுவதரோபநிடதத்தின் சத்தத்தை இந்த மூடர்கள் கேட்க விலையா. எல்லாவற்றையும் தள்ளிவிட்டு, மங்களகரமான சிவஸ் வரூபத்தையே தியானிக்கவேண்டும், இது முடிவான வார்த்தை யென்று முகரும் அதர்வசிகையின் கூக்குரலை இந்த மடையர்கள் என்னகாரணத்தால் காதில் வாங்கவில்லை.

அசுரர்களை வென்று அகங்கொண்ட தேவேந்திரனுடைய அகங்காரத்தை அடக்கவேண்டி சிவபிரான் ஜ்யோதிஸ்வரூபமாய் தோன்றி மறைய, அப்பொழுது தேவராஜன் அதையறியவேண்டி உலகமாதாவான உமையைத் தியானிக்க, உடனே தேவி தெரிசன மளித்தாள், இந்திரனும் தேவியை வணங்கி இப்பொழுது கண்டு மறைந்த சுயோதி என்னவென்று வினவ, அரசனே உனக்கு ஜய த்தைத் தந்த எனது பதியான பரம்பொருளே. உன்னகத்தை விலக்கத்தோன்றி மறைந்தது, ஆகையா லவனவருக்கும் அனுக்கிர கிக்கும் ஈசனைத் தவத்தினல் ஆராதிக்கக்கடவாயென்று உபதே சித்துவிட்டு, உமையவள் மறைந்தாளென்று மொழியும் தலவகா ரோபநிஷத்து விழித்திருக்கையில் ஏது ஸந்தேகம். அந்தோ தேவ தேவனுன் சம்புவினல், அளவற்ற நான்முகங்களும், எண்ணிலா மால்களும், அநேகம் ருத்திரர்களுமல்லவா படைக்கப்பட்டு மறு

படியும் ஸம்ஹரிக்கப்படுகின்றனர். நாராயணருடைய ஒரு தினத்தில் ஒரு பிரமன் பிறந்து முடிகின்றான். இவ்விதம் ருத்திரர் தினத்தில் ஒரு மாலும், ஈசுவரன் தினத்தில் ஒரு ருத்திரனும், சதாசிவர் தினத்தில் ஒரு ஈசுவரனும் உண்டாய் லயிக்கின்றனர், அதற்கு மேல் காலகாலனான சதாசிவனிடத்தில் இரவென்றும், பகலென்றும், காலசம்பந்தமில்லையென்று சுருதி சொல்லுகின்றது. சதாசிவனுக்குமேலொருவரும் கிடையாது, அவரிடம் ஞானம் பெலம், கிரியை, எனும் மூன்றின் சக்திகளும் பூரணமாயிருக்கின்றன. அவரெதிரில் சூர்யன் சந்திரன் நக்ஷத்திரம் முதலியதொன்றும் பிரகாசிக்கிறதில்லை. அவருடைய பிரகாசத்தால் எல்லாம் பிரகாசிக்கின்றது, பிரமன் முதலிய யாவரும் பசுக்கள், அவர் பசுபதி. அவரை பதிகளுக்கெல்லாம் பதியும், தேவர்களுக்கெல்லாம் தேவரும், ஈசுவரர்களுக்கெல்லாம் மேலான ஈசுவரனுமாக அறிகின்றோமென்று கோடிக்கணக்கான மறைகள் மொழிகின்றன. ஆகையால் அமிருதவல்லியுடன் கூடிய நாகநாதனைத் தியானம் செய்பவர்களுக்குச் சகல விதத்திலும் ஜயமும் மங்களமும் உண்டாகுமென்று மொழிந்தார்.

நாகேஸ க்ஷேத்ர மாஹாத்மியத்தில்
பத்தாவது அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

𑌅𑌥𑍈𑌕𑌾𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌸𑍂𑌤𑌃—

[illegible]|
[illegible]|| ௧||

[illegible]|
[illegible]|| ௨||

[illegible]|
[illegible]|| ௩||

[illegible]|
[illegible]|| ௪||

[illegible]|
[illegible]|| ௫||

[illegible]|
[illegible]|| ௬||

[illegible]|
[illegible]|| ௭||

[illegible]|
[illegible]|| ௮||

[illegible]|
[illegible]|| ௯||

[illegible]—

[illegible]|
[illegible]|| ௧௦||

[illegible]|
[illegible]|| ௧௧||

ஹம்ஸயுஜஸ்தஃ ஸ்ருதம் வாதாலேஶ்வரமுஜஜ்ம்|
வியதஃ காரயாமாஸ ஶிவபக்தி ஸமந்விதஃ ||௧௨||

ஶ்ராவண்யாம் ப்ரதிகக்ஷேத்ரே பௌர்ணமாஸ்யாம் ஸ்ருஷ்டிஸம்முக்தம்|
ப்ரயாதீக்ஷ்யத்ப்ரதம் வ்ருஷ்ணோத்ஸவமகாரயத்|| ௧௩||

க்ருபயாஸ்யஸ்வஸ்திஸோமேமோ ந்ருபநஶ ஸாரஉத்தமம்|
விஶாலம் மஹாஜநாகாரம் தத்ஸேர்ஸ்கம்பக ஸாஸ்ஃ| ௧௪||

ஸஹம் வாநீயமுதாரம் ஹக்ஷ்யம்மஹாஜ்யம்பலம்|
ஸதியமேஷ்யா ரகஜஹக்த்யா நாமநாமநிவேதிதம்|| ௧௫||

நீலயுஜக்ஷ்யதம் தீயம் தஜ்ஞா ப்ரயிதம் ஹவி|
ஹவிவிவ்யாத வஸிதோ ஹஸ்தோம் ஸந்யவாதஜஃ|| ௧௬||

ஸஹநாம ப்ரஹ்மவேந வாதாலேஶ ப்ரஸாதிதஃ|
ஸஹயுஜ உதிவ்யாதிம் மமஹே மோகஷ்மபேவிவ|| ௧௭||

வாவம்ஷிதேதயகாமேநவாம்ப்ய ஸம்ஸயவ்யமாஸ|
க்ருஷிரஸேத்வஶர க்ஷேத்ராஸ விஷ்ணுமாயநநாமகஃ|| ௧௮||

கஷ்டிஷிப்ரவமோத்யம் மஹோமோமணவீஷிதஃ|
ஸவலஷய ப்ரயோமேநாவ்ய ஶாஜோவாயிராத்வாஷ|| ௧௯||

தமேர்மஶாங்க பே க்ஷேத்ர தீயம்நவிகீஷ்யா|
கிமத்ய தத்தேக்ஷேத்ரஷதியேஷஷ்ணாநமாவரஷ|| ௨௰||

ஸாவம் மேஷிக ஸமாணி வயப்ரு ப்ரயிவீமிராம்|
விஷ்ணுரண்யரிதிவ்யாதம் ஶிவக்ஷேத்ரஜ்ஞமாஸேஸஃ|| ௨௧||

ஷ்மாக்வாதத்ருதீயேஷா தஷ்ஶவ ஶிவஸஹிய|
தஷாப்ராஷரஹதத்ர திவ்யா வாமஶரீரிணீ|| ௨௨||

விஷ்ணுமாயநமோவிப்ர மஜ்ஞநாமவாரம்ஷ்ரதம்|
ஷ்மாஹிதத்ருதீயேஷகாராநாமேஶ ஶஶநம்|| ௨௩||

ஸம்மப்ரஉக்ஷிணம்க்யக்வா யமாஶக்தி நமஸ்கரா|
ஹம்க்ஷாஜம் வரயாஹக்த்யா நாமேஶாயநிவேதிதம்|| ௨௪||

மஹேஶஸ்ய ஷ்டவ ப்ரஹ்மஜஶேஷ்யணாத்ர விவாரணா|
ஸவம்வாணி ஸவஶ்ரத்ய விப்ராயம் விஷ்ணுமாயநஃ|| ௨௫||

𑌸𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 [illegible] ।
𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 [illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇𑌷𑍁 [illegible] ॥ ௨௬

𑌪𑍍𑌰𑌯𑌯𑌾𑌵𑌤𑌿 [illegible] 𑌪𑌾𑌤𑌾𑌳𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇𑌽𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌤𑍍 [illegible] ॥ ௨௭

[illegible] 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇 [illegible] 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑌾𑌨𑌸𑌃 ।
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 [illegible] ॥ ௨௮

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௯

[illegible] 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰 [illegible] ।
[illegible] ॥ ௩௰

[illegible] 𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 [illegible] ।
𑌪𑌾𑌤𑌾𑌳𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰 [illegible] ॥ ௩௧

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௩௨

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௩௩

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௩௪

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௩௫

[illegible] ।
[illegible] 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 [illegible] ॥ ௩௬

𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇𑌷𑍁 [illegible] ।
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 [illegible] ॥ ௩௭

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௩௮

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௩௯

[illegible]।
[illegible]॥ ௪௦

[illegible]।
[illegible] 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿॥ ௪௧

[illegible]।
[illegible] 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 [illegible]॥ ௪௨

[illegible] 𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌥𑌿𑌤𑌂 [illegible]।
𑌏𑌤𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌃 𑌪𑌠𑍇𑌚𑍍𑌛𑍃𑌣𑍁𑌯𑌾𑌦𑌪𑌿॥ ௪௩

𑌸 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤 [illegible]।
[illegible] 𑌕𑍈𑌵𑌲𑍍𑌯𑌮𑌶𑍍𑌨𑍁𑌤𑍇॥ ௪௪

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌵𑍈𑌭𑌵𑌖𑌣𑍍𑌡𑍇

𑌨𑌾𑌗𑍇𑌶𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇 𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌃.

𑍐 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍

பதினேராவது அத்தியாயம்.

பன்மலர் வைகுபொழில் புடைசூழ்ந்த பாதாளச்சேரப்
பொன்னியன் மாடம்மல்கு புகலிந்நகர் மன்னன்
தன்னொளி மிக்குயர்ந்த தமிழ்ஞான சம்பந்தன்சொன்ன
இன்னிசை பத்தும்வல்லார் எழில்வானத் திருப்பாரே.

சூதமுனிவர், கணபதியையும் ஷண்முகரையும், அமிருத நாயகியுடன் கூடிய நாகநாதனையும், தியானித்துக்கொண்டு, சௌநகாதி முனிவர்களை நோக்கி, ஓ சிவயோகிகளே! பிராணிகளின் சரீரத்தில் மூலாதாரம், மணிபூரகம், ஸ்வாதிஷ்டானம், அனுஹதம், விசுத்தி, ஆஜ்ஞை, எனும் ஆறு க்ஷேத்திரங்களிருக்கின்றன. அதற்குமேல் பிரம்மரந்திரத்தில் துவாதசாந்தமெனும் லயஸ்தானமிருக்கின்றது, அதில் குளகுண்டமெனும் குண்டாகாரமான ஸ்தலத்திலிருந்து நாகம்போல் சுஷும்னையெனும் நாடி ஒன்று கிளம்பி மூலாதாரத்தைச் சுற்றிக்கொண்டு எல்லா க்ஷேத்திரங்களின் வழியாக பிரம்மரந்திரம்வரை சென்றிருக்கின்றது. யோகிகள் அந்த நாடியின் வழியாய் தங்கள் மனத்தை சஞ்சரிக்கச் செய்து ஒவ்வொரு சித்தியை யடைந்து முடிவில் பிரம்மரந்திரத்தில் சித்தத்தை லயமடையச் செய்து, பிரம்மபாவத்தை அடைகின்றனர் அங்ஙனமிருக்க, குளகுண்டத்திலிருக்கின்ற ஸமயத்தில் சித்தரூபமான லிங்கம், குண்டலாகாரமா (வளையமாய்) யிருப்பதால் குண்டலி நீயென்று பெயர்கொண்ட நாடியினுல் சுத்தப்படுகின்றது. பிராணுதாரமான உதரக்கனல் குண்டம்போன்ற அடிவயிற்றில் இருப்பதால் அந்த ஸ்தானத்திற்குக் குண்டமென்றும், அதில் குளகரெனும் யோகியானவர், தனது சித்தமாகிற லிங்கத்தை பிரதிஷ்டைசெய்து தியானித்ததால் குளகுண்டமென்றும் பெயர். அந்த லிங்கம் குண்டலியினுல் வளைபட்டிருப்பதால் அத்தியாத்மத்தில் நாகநாத மகாலிங்க மாகின்றது. அங்ஙனமே பாதாள க்ஷேத்திரத்தில் அமிருதநாயகியாகிற குண்டலியினுல் வளையப்பட்ட லிங்கம் வெளியில் நாகநாதனெனப்படுகின்றது.

யோகியானவன், அகத்தில் சுழும்னையின் துவாரத்திலும், புறத்தில் பாதாளத்துவாரத்திலும் வஸிக்கும் நாகநாயகனை, குண்டலினியின் வழியாலும், அமிருதநாயகியின் கிருபையாலும் அடுத்து, மூலாதாரமுதல் ஆக்ஞைவரையிலுள்ள ஆறு கிரந்தி (முடிச்சு களையும், காமம், குரோதம், லோபம், மோகம், மதம், மானமெனும் ஆறு சத்துருக்களையும் அறுத்து, துவாதசாந்தமெனும் பிரம்மரந்திரத்திலிருக்கும் (ஸஹஸ்ர தள) ஆயிரமிதழுடைய கமலத்தில் சுத்தசித்தாய் மிந்திருக்கும் மங்கள

காமான கேவல ஸாக்ஷிஸ்வரூபத்தை யோகியும், அமிருதநாயகி யுடன் கூடி, சிதாநந்தரூபமாய் மீந்திருக்கும் நாகநாதனை பக்தனு மடைந்து தன் மயமாய் கலந்து கைவல்யத்தை அடைகின்றனர்.

சிறந்ததான குண்டலி நீயே, உமையான அமிருதநாயிகை, அமிருதநாயகியே குண்டலினீ, குண்டலமென்றால் நாகத்தின் வளையம், நாகநாதனைச் சுற்றி வளைந்த ஆவுடையாளே அமிருதநயாகி! ஓ தவத்தையே தனமாய் கொண்ட பெரியோர்களே! இமையபர்வத ராஜனின் தவப்பயனாயுதித்து பார்வதியென்றும் உமையென்றும் பெயர்கொண்டவளும் அழிவற்ற ஆனந்தத்தைத் தரும் பிரம்மவித்தையை அளிப்பவளும், அமிருதப் பிரவாஹம்போல் குளிர்ந்தவளும் ஆனந்த வெள்ளம்போல் திருப்தியைத் தருபவளுமான அமிருதநாயகியின் மகிமையை இவ்விதமென்றுரைக்க எவ்விதம் வல்லவனாவேனென்று சொன்னார்.

அதைக் கேட்ட முனிவர்கள், மனமடங்காத ஆனந்தங்கொண்டு, மறுபடியும் சூதமகாமுனிவரை நோக்க, ஐயா சூதமுனிவரே! அம்ஸத்துவஜமெனு மவநிபாலனுடைய புதல்வனான நீலத்துவஜன் பாதாளக்ஷேத்திரத்திலேயே வசித்திருந்ததாகக் கேட்டிருக்கின்றோம், அவன் அவ்விடத்தில் என்ன தருமம் செய்திருக்கின்றான் அதை எங்களுக்கு விரிவாகச் சொல்லவேண்டுமென்று வேண்ட;

சூதர் அவர்களை நோக்கி, முனிவர்களே! நீலத்துவஜனானவன் ஆலயத்தின் மேற்புறத்தில் ஒரு சிறந்ததான தடாகத்தை வெட்டி. அதின் கரையில் விசாலமான ஒரு போஜனசாலையைக் கட்டி ஒவ்வொருநாளும் அன்னம், பானீயம், பக்ஷயம், போஜ்யம், பலம் முதலியவைகளை ஏராளமாகப் பாதாளேசனுக்கு நிவேதனம் செய்வித்து, அந்த நிவேத்யத்தை திருப்தியாக அதிதிகளுக்களித்து அன்னத்துவஜனென்று க்யாதிபெற்று, காமதேனு சித்திபெற்ற ஆவணிமூலத்தில் பிரம்மோத்ஸவமும் ஏற்படுத்தி நடத்திவைத்து அதற்கு வேண்டிய திரவியங்களையும் அளித்து சகல சம்பத்துக்களும் செழிக்க, நாகநாதன் அனுக்கிரகத்தால் நிஷ்கண்டகமாக அவனியை ஆண்டு முடிவில் முக்தியையும் அடைந்தான், அவனால் வெட்டப்பட்ட தீர்த்தமும் அவன் பெயர் கொண்டே வழங்குகின்றது.

இது நிற்க, ஒரு சமயம் பாண்டியநாட்டில் விளங்கும் ஆதிரத்னேசுவர க்ஷேத்திரத்திலிருந்து பிப்பலாயனனெனும் ஒரு விப்பிரன் குல்மமெனும் மஹாரோகங்கொண்டு எவ்வித ஔஷதத்தாலும் நிவிருத்திக்காமல் க்ஷேத்திராடனம் செய்துகொண்டு அங்கங்குள்ள தீர்த்தங்களில் ஸ்நாநம்செய்தும் நீங்காமல் வில்

வாரண்யம் வந்து சேர்ந்தான். அப்பொழுது அவ்விடத்தில் ஆகாயவாக்கானது ஓ பிப்பலாயனரே! விரைவாய் நாகேசக்ஷேத்திரம் சென்று அங்குள்ள தீர்த்தங்களில் முழுகி நாகநாதனைத் தெரிசித்து நைவேத்யத்தை பக்தியுடன்புஜித்தால் இந்த ரோகம் நிமிஷத்தில் நீங்கிவிடுமென்று உபதேசித்து, அதைக் கேட்டு அவரும் சீக்கிரமாக அவ்விடம் சென்று சகல தீர்த்தங்களிலும் ஸ்நானம் செய்து நாகலிங்கத்தை சிலநாளிருந்து தெரிசித்து நிவேதனத்தையும் பக்தியுடன் அருந்தி ரோகம் நீங்கி பரமாநந்த முனிதனது தன்னிடம் சென்றார்.

இந்த ஸ்தலத்தில் ஒரு மகாசிவராத்திரியில் இந்திரன் முதலிய தேவர்களும் கெருடர் கெந்தருவர், கின்னரர், கிம்புருஷர், ஸித்தர், ஸாத்தியர், நாகர், சாரணர், யக்ஷர், யோகி முதலியவர்களும் அயனும், மாலும் துர்கையும் கூடி நாகநாத மகாலிங்கத்தைச் சூழ்ந்திருந்துகொண்டு, தைலம், தேன், நாளிகேரஜலம், க்ஷீரம், ததி, ஆஜ்யம், பஞ்சாமிருதம், பஞ்சகெவ்யம், ஸுகந்தம், சுத்தஜலம் முதலியவைகளால் விதிப்படி அபிஷேகம் செய்து நன்றாக அலங்கரித்து அர்ச்சித்து திவ்யான்னம் முதலியதை நிவேதனபசெய்து ஒவ்வொரு யாமத்திலும் பூஜித்து அபீஷ்டங்களை அடைந்து தங்கள் தங்களிருப்பிடம் சென்றார்கள். அதுமுதல் பாதாளக்ஷேத்திரத்திற்கு தேவபுரமென்று ஒரு பெயர் ஏற்பட்டது.

ஓ முனிவர்களே! இதன் மகிமையை என்னவென்று சொல்லுவேன் சுருக்கமாகச் சொன்னேன், இந்த மாகாத்மியத்தை சிரத்தையுடன் படித்தவர்களும் கேட்டவர்களும் பாபங்களற்று சகல சித்திகளையும் பெற்று பல்லாண்டு பலவித போகங்களையும் அனுபவித்து முடிவில் முக்தியையும் அடைவார்களென்பதில் சிறிதேனும் ஐயமில்லையென்று சொல்லி முடித்தார்.

பரிந்தாற் காலயத்தில் பகர்திருப்பணிகள் செய்தோர்
திருந்துவா கனங்கள்செய்தோர் திருவிழா நடத்நிவைத்தோர்
விரிந்தொளி ரணிகள்செய்தோர் விளம்புநற் பரிசனங்கள்
பொருந்திடு முதவிசெய்தோர் புனிதமார் கைலைசேர்வார்.

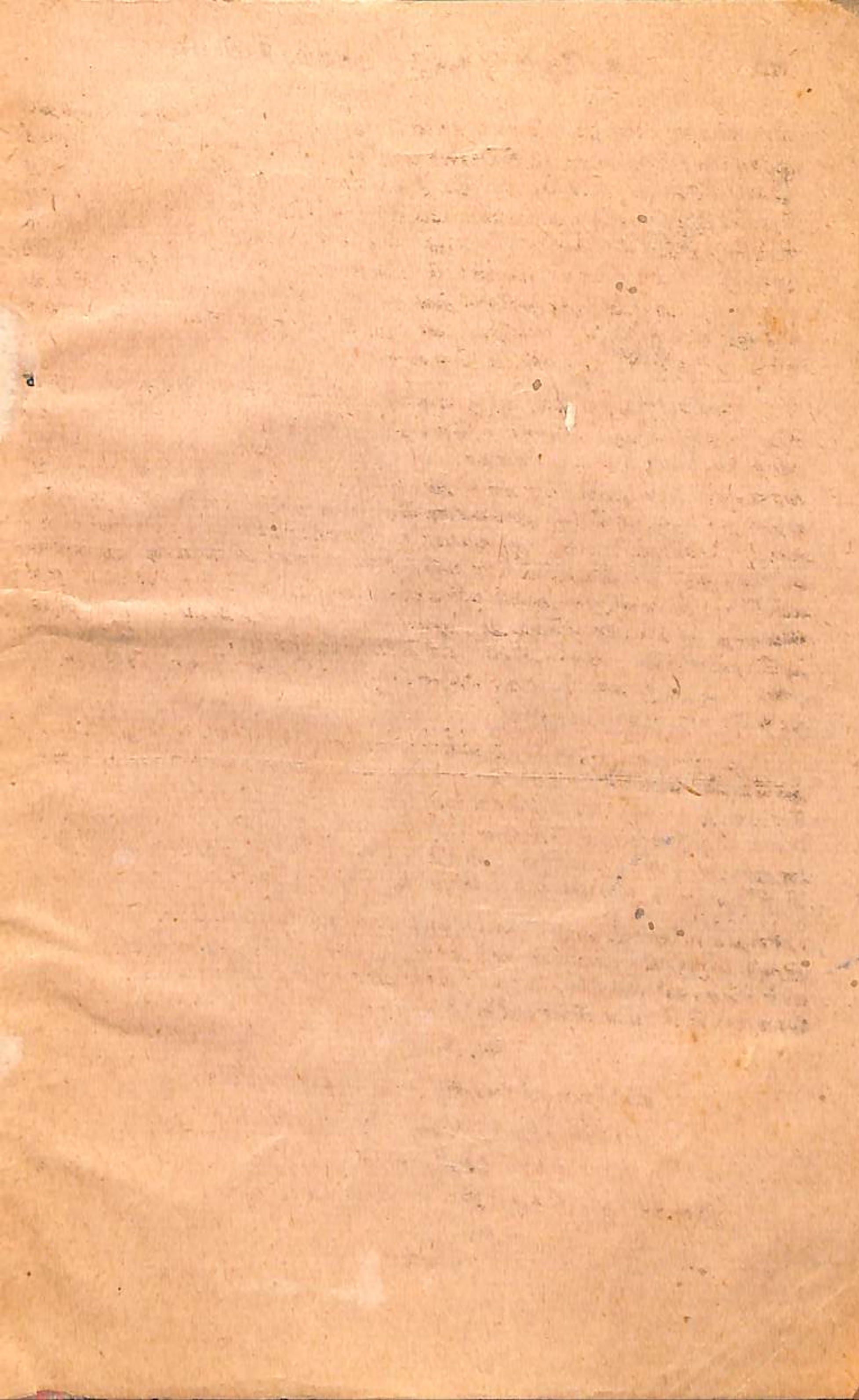
திருச்சிற்றம்பலம்.

நாகேச க்ஷேத்ர மாகாத்மியத்தில்
பதினோராவது அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

திருநாகேச க்ஷேத்திர மாகாத்மியம் முற்றிற்று.

சுபம் சுபம் சுபம்.

Printed at The
Sastra Sanjeevinee Press,
259, Mint Street
MADRAS.